

**Bēbišu
pienēpūku
svētki
Preiļu novadā**

3. lappusē

**"Ceiruleits"
dzied Turcijā**

6. lappusē

**Diskžokejs
Mārtiņš Apīns**

8. lappusē

Līvānu novada iedzīvotājiem — jaunas bezmaksas iespējas sociālajā rehabilitācijā

● Līvānu novada iedzīvotāji: bērni, pieaugušie, pensijas un pirmspensijas vecuma personas ar funkcionāliem traucējumiem turpmāko divu gadu laikā Līvānu slimnīcā varēs bez maksas saņemt sociālās rehabilitācijas pakalpojumus. Tas nodrošināts par Eiropas naudu, realizējot jaunu projektu. Līvānu novada ģimenes ārstus ar jaunajām iespējām un savu komandu iepazīstina sociālā darbiniece Sarmīte Driksna (otrajā rindā pirmā no kreisās). Viņai līdzās projekta realizētāju komanda: aprūpētāja Olga Griščenko, psiholoģe Evita Vaivode-Bērzkalna, fizioterapeits Jānis Sondors. Pirmajā rindā centrā — projekta vadītāja Gunta Ozoliņa.

SIA «Līvānu slimnīca» pagājušajā ceturtdienā vienuviet pulcējās novadā praktizējošie ģimenes ārsti, kā arī novada domes sociālā dienesta pārstāvji, lai saņemtu informāciju par jaunām sociālās rehabilitācijas pakalpojumu saņemšanas iespējām Eiropas Sociālā fonda finansēta projekta ietvaros.

Ģimenes ārsti, kas bija ieradušies uz projekta «Sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu attīstība Līvānu novadā» prezentāciju, uzzināja, kā veicama pacientu nosūtīšana uz sociālo rehabilitāciju, kāda dokumentācija nepieciešama, lai personas saņemtu palīdzību, ko nodrošinās fizio terapeits, ergoterapeits, ārsts rehabilitologs, sociālais darbinieks un psihologs, kā arī sociālais aprūpētājs. Jaunais projekts ir SIA «Līvānu slimnīca» un novada domes

plānošanas un attīstības daļas kopdarbs, to vada plānošanas un attīstības daļas vadītāja Gunta Ozoliņa, koordinē slimnīcas darbiniece Ināra Vaišļa, un kopumā par visu atbild SIA «Līvānu slimnīca» valdes priekšsēdētājs Vadims Krimans.

Sarmīte Driksna, sociālās rehabilitācijas nodaļas sociālā darbiniece, kuras vadībā notiks tiešā projekta realizācija, ģimenes ārstiem stāstīja, ka izveidoti divi jauni sociālie pakalpojumi. Viens no tiem ir sociālā rehabilitācijas nodaļa, bet otrs — dienas aprūpes centrs. Šie pakalpojumi tiks sniegti bērniem un pieaugušajiem ar funkcionāliem traucējumiem (tai skaitā redzes, dzirdes, fiziska rakstura un citi nozīmīgi traucējumi), kā arī pirmspensijas un pensijas vecuma personām ar funkcionāliem traucējumiem.

Sarmīte Driksna iepazīstināja ar projekta komandu: sociālo aprūpētāju Olgu Griščenko, psiholoģi Evitu Vaivodi-

Bērzkalnu, fizioterapeitu Jāni Sondoru, ergoterapeiti Lieni Bikernieci, ārsti rehabilitoģi Indru Straumēnu. Pati Sarmīte Driksna ir ar desmit gadus ilgu sociālā darba pieredzi. Šajā laikā strādāts ar dažādām mērķa grupām — gan ar veciem cilvēkiem mājas aprūpē, gan dienas centrā jauniešiem ar garīgās attīstības traucējumiem, gan ar C līmeņa attīstības bērnu grupu, kas izveidota Līvānu 1. vidusskolā. Šo gadu laikā ļoti iepazīst šīm grupām piederušo personu sociālās vajadzības un tām nepieciešamā sociālā rehabilitācija.

Informējot ģimenes ārstus par to, kā personas nosūtīt un kā tās varēs saņemt sociālo rehabilitāciju, Sarmīte Driksna stāstīja, ka tiks izstrādāti individuālie plāni, sagatavotas arī motivācijas programmas visām trijām pakalpojumu saņēmēju mērķgrupām.

Turpinājums 2. lappusē.

ZIŅAS

Riebiņu novada Bībeles svētki

5. maijā Galēnu pamatskolā notika Bībeles svētki, uz kuriem bija ieradušies skolēni un kristīgās mācības skolotāji no piecām Riebiņu novada skolām. Dalībniekus sagaidīja Galēnu pamatskolas skolēni ar dziesmu "Sargi savas acis", kuru viņi dziedāja arī Rīgā notikušajā festivālā "Cerība", "Novadnieku" informē kristīgo skolotāju metodiskās apvienības vadītāja Valentīna Mičule.

Tad skolēni pildīja uzdevumus Bībeles pantos un zīmēja zīmējumus par tēmu "Dieva baušļi - likumi". Katras skolas skolēni bija sagatavojuši arī kādu priekšnesumu par šo tēmu: dziedāja dziesmas veltītas Jēzum, rādīja ludziņas, skatīja montāžas un pārdomas par to, ko katram cilvēkam jā dara, lai dzīvotu saskaņā ar Dieva likumiem.

Tā kā maija mēnesis ir veltīts Jaunavas Marijas godam, tad beigās no ziedīņiem veidoja Rožukroni Jaunavai Marijai, kur katrs uzrakstīja vēlējumu. Un kopīgi dziedāja dziesmu "Sveicināta Marija..."

Noslēgumā bija apbalvošana ar pateicībām un dāvaniņām, kuras palīdzēja sarūpēt Latvijas kristīgā misija. Labus vārdus teica arī Vidsmuižas draudzes prāvests Česlavs Mikšto un novada mācību darba koordinatore Evelīna Visocka.

Erudīcijas konkursā izceļas Latgales reģiona skolas

Stipendiju konkursa "Latvijas Izcilnieki 2011" ietvaros ikvienam skolēnam un skolotājam bija iespēja pārbaudīt savas zināšanas un sacensties par erudītākās klases un skolas titulu, kā arī iegūt savā rīcībā unikālu galda spēļu komplektu. Erudīcijas sacensības norisinājās portālā *uzdevumi.lv* laikā no 18. līdz 29. aprīlim un tajā savus spēkus izmēģināja teju 700 dalībnieki - skolēni un skolotāji. Uzvarētāju vidū īpaši izceļas Latgales reģiona skolas. Tos noteica, ņemot vērā un salīdzinot piecu labāko attiecīgās klases skolēnu rezultātus. Katrā klašu grupā tika noteikts viens uzvarētājs. Jāmin, ka īpaši uzvarētāju vidū izceļas Latgales reģiona skolas - no astoņām klasēm, kuras ieguva galveno balvu, sešas pārstāv tieši iepriekš minēto reģionu. Unikālu galda spēļu komplektus ieguva - Ojāra Vācieša Gaujienas vidusskolas 4.a klase, Preiļu 1. pamatskolas 5.c klase, Kārsavas ģimnāzijas 6.b un 10.a klase, Ludzas pilsētas vidusskolas 7.b un 9.b klase un Pūņu pamatskolas 8.a klase.

SEB banka atzīta par vienu no trīs ilgtspējīgākajiem uzņēmumiem Latvijā

"Ilgspējas indeksa" eksperti, vērtējot 50 Latvijā strādājošu uzņēmumu iesniegtos datus par 2010. gadu ilgtspējīgas un sociāli atbildīgas darbības kontekstā, ir atzinuši SEB banku kā vienu no trīs (arī "Statoil Latvija" un "Aldaris") ilgtspējīgākajiem uzņēmumiem Latvijā. 12. maijā Latvijas Nacionālā operā notika iniciatīvas "Ilgspējas indekss" noslēguma pasākums, kurā tika sveikti Latvijas ilgtspējīgākie uzņēmumi. SEB banka šogad saņēmusi Zelta kategorijas novērtējumu. SEB bankas prezidents Ainārs Ozols: "Latvijā veidotais Ilgtspējas indekss un SEB bankas dalība tajā ir būtiska iniciatīva, kas tiek novērtēta SEB grupā kopumā, jo Ilgtspējas indekss palīdz mums novērtēt tās iniciatīvas, kuras šodien realizējam gan uzņēmuma pārvaldības, gan sabiedrības, gan vides jomā. Man ir liels gandarījums, ka SEB bankas paveiktais aizvadīto gadu laikā un jo īpaši pagājušajā gadā no dažādu Ilgtspējas indeksa ekspertu puses ir novērtēts ar Zeltu. Teicienu "Tas, kurš nopietni domā par rītdienu, jau šodien dzīvo ļoti un pareizi" man ļoti gribas attiecināt arī uz SEB banku, jo plānots uzņēmuma darbību ilgā laika periodā - tas prasa ļoti lielu uzmanību gan no uzņēmuma vadības, gan arī no uzņēmuma darbiniekiem. Rūpes par labāku nākotni ļauj mums sajūst daudz pozitīvu atsauksmju jau šodien un mēs ļoti ceram, ka mūsu biznesa rezultāti ir loģisks skaidrojums tam."

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Atklāj lielas nelikumības ministrijās un valsts iestādēs

Valsts kontrole (VK) 16. maijā publicējusi revīzijas ziņojumus par vairāku ministriju un valsts iestāžu darbību 2010. gadā. Valsts kontrole Inguna Sudraba pārmetumus saistībā ar līdzekļu nelikumīgu un neracionālu izmantošanu vērtīgi aizsardzības, iekšlietu un Satiksmes ministrijai. Tostarp Valsts policija saņēmusi nelikumīgus maksājumus par cilvēku nepareizi novietotām automašīnām. Intervijā Latvijas radio viņa teica: "Tas, kas ir kopējs no nelikumīgas, neracionālas rīcības ar līdzekļiem, tā ir tieksme gada beigās naudas līdzekļus pārskaitīt avansā par nākošo gadu maksājumiem." Šādi maksājumi konstatēti gan Aizsardzības, gan Iekšlietu ministrijā. Pirmajā summā ir 700 tūkstoši latu, otrajā — gandrīz 800 tūkstoši latu. Vēl viena tieksme ministrijās esot "par katru cenu iztērēt Eiropas Savienības līdzekļus". Kaut arī tie netiek reāli izmantoti, dokumentos tie parādās kā apgūti, jo ir pārskaitīti avansā.

Kā piemēru Sudraba minēja Satiksmes ministriju, kuru vada Augulis (ZZS). Satiksmes ministrija gada pēdējos mēnešos avansā pārskaitīja vairāk par 50 miljoniem latu Eiropas Savienības naudas. Taču 99% no šīs summas marta beigās joprojām atradās citu institūciju un uzņēmumu kontos un nebija iztērēti: "Projektos šie līdzekļi netika iztērēti." Gandrīz pusi — 22 miljonus latu — Satiksmes ministrija pērn nogalē bija pārskaitījusi uzņēmumam "Pasaziņu vilciens", kura vērienīgais vilcienū iepirkumu konkurss vēl šodien nav noslēdzies.

Tāpat Sudraba minēja vairākus pārkāpumus Iekšlietu ministrijas kontrolētajās iestādēs. Jau 2005. gadā Valsts kontrole konstatēja, ka Valsts policija slēdz nelikumīgus līgumus un saņem daļu no soda naudām par noteikumu pārkāpšanu par automašīnu apstāšanos un stāvēšanu neatļautās vietās. Tad Iekšlietu ministrija ņēma vērā Valsts kontroles ieteikumus un izbeidza šo nelikumīgo rīcību. Taču pērnā gada revīzijā tā atkal konstatēta. Valsts policija noslēgusi nelikumīgus līgumus ar četrām pašvaldībām — Rīgu, Mārupi, Cēsīm un Raunu. Šie līgumi paredz, ka pašvaldības pārskaita Valsts policijai daļu no soda naudām, ko iekasē par šo noteikumu pārkāpumiem. Pagājušajā gadā Valsts policija šādā veidā saņēmusi vairāk par 200 tūkstošiem latu.

Vēl viens pārkāpums saistīts ar Valsts policijas koledžu, kurā jau iepriekš norādīts uz nesakārtotu mantu uzskaiti. Koledžas vadība piekrita veikt pilnībā inventarizāciju. Tā arī apgalvoja, ka inventarizācija notikusi. Taču kontrolēri pārliecinājās, ka tā nav — daļa mantu vispār nebija atrodamas, tostarp televizori, radioaparāti, videokameras. Turklāt nepatiesu informāciju par policijas koledžas mantām sniedza arī Iekšlietu ministrijas amatpersonas. Par pārkāpumiem katrā konkrētā iestādē atbild tās vadītājs, Sudraba teica. Viņa arī atzina, ka pārkāpumi saistīti ar valsts amatpersonu izpratni par atbildību. Sudraba uzskata — ja netiks prasīta ļoti tieša, stingra atbildība par to, kā amatpersonas ievēro likumu, tad mēs neko nevaram mainīt. Par šiem faktiem Valsts kontrole informē arī prokuratūru.

Kā pozitīvu valsts kontrole minēja to, ka uzlabojusies valsts iestāžu īpašumā esošo ēku un zemiņu uzskaitē, kurā iepriekš bija daudz nesakārtotību.

Hipotēku banku izpārdo

Finanšu ministrijas ierēdņu darbības dēļ Latvija var palaist garām iespēju nopelnīt 80 miljonus latu sadalot, nevis pārdodot visu kopā valstij piederošo Latvijas Hipotēku un zemes bankas tā saucamo komercdaļu, svētdien vēstīja TV3 raidījums "Nekā Personīga". Šis ir kārtējais gadījums, kad Latvija akli sekojusi Eiropas norādēm, nemēģinot cīnīties par savām interesēm. Kā notikušo raidījumam nosaukusi kāda augsta valsts amatpersona — šis pēdējais gads ir viens no kļedzošākajiem notikumiem Latvijas finanšu sistēmā. Pirms diviem gadiem Latviju plosīja krīze. Tikko bija izglābts PAREX, paņemts starptautiskais aizdevums un valdībai bija jāsamazina izdevumi. Daudz klusāk, bet problēmas pārdzīvoja arī Hipotēku un zemes banka. Tolaik likās loģiski banku pēc iespējas ātrāk pārdot. Tāpēc aizdevējiem nācās apsolīt, ka valsts atbrīvosies no papildus sloga, banku sadalīs un sev paturēs tikai to daļu, kas apsaimnieko ekonomikas sildīšanai domātos miljonus. Tomēr process ieilga un šo divu gadu laikā banka atkopusies. Pēdējais finanšu audits liecina, ka tā strādā ļoti labi, tāpēc pirms diviem gadiem ielānotā stratēģija Latvijai ir neizdevīga. Ja bankas komercdaļu pārdotu kopumā, tad pēc dažādu aptaujāto ekspertu domām nopelnītu varētu līdz 80 miljoniem latu. Bet diemžēl tas nenotiks, jo ar Finanšu ministrijas ierēdņu gādību par neatgriezenisku ir kļuvis plāns bankas komercdaļu iztirgot pa daļām, kas peļņu nenesīs. Sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Priekš, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 65307056, mob. tel. 29410288 (redaktorei),

65307057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

65307058, 65307059 (žurnālistiem). Fakss 65307057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo

redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (otrdien, piektdien).

Visu, ko sasnieguši citi, arī tu, iespējams, vari, ja vien pietiekami dedzīgi to gribi.

Līvānu novada iedzīvotājiem — jaunas bezmaksas iespējas sociālajā rehabilitācijā

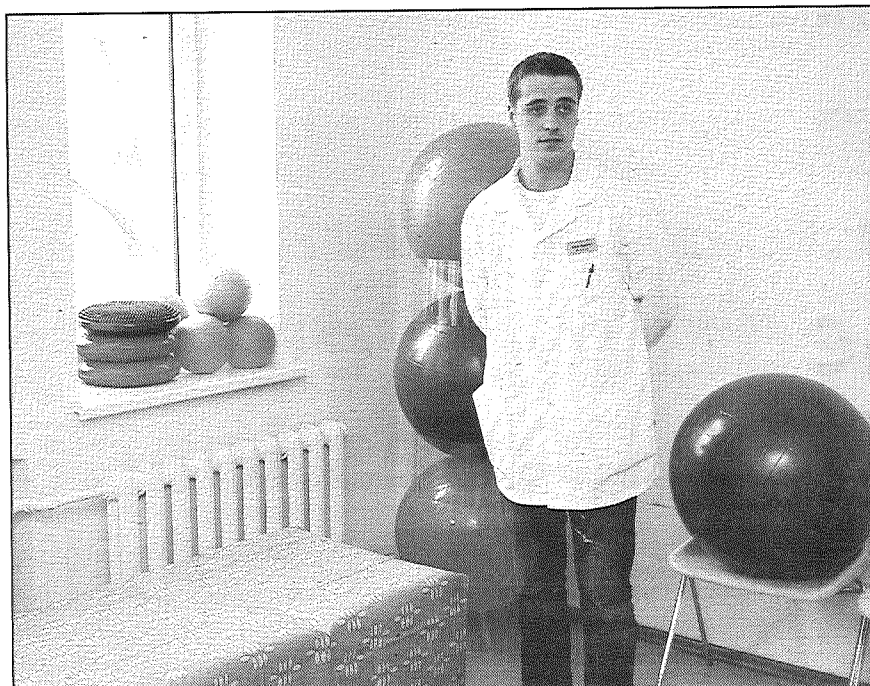
Sākums 1. lappusē.

Projekta laikā slimnīca iegādāsies jaunu aprīkojumu fizioterapijas kabinetam un citu speciālistu darbam nepieciešamo inventāru. Jau ir nopirkti datori, iekārtoti kabineti trešajā stāvā. Pēc drīzumā paredzētā Līvānu slimnīcas remonta telpas kļūs vēl pieejamākas un skaistākas. Par projekta līdzekļiem varēs arī algot kvalificētus speciālistus, kas minētajām iedzīvotāju grupām sniegs bezmaksas sociālās rehabilitācijas un sociālās aprūpes pakalpojumus. Šādu palīdzību plānots sniegt ne tikai pilsētas, bet arī Līvānu novada lauku iedzīvotājiem. Tikš arī nodrošināts transports vai kompensētas sabiedriskā transporta izmaksas no dzīvesvietas līdz pakalpojuma saņemšanas vietai. Sarmīte Driksna atklāja, ka interesi par jauno projektu izrādījuši arī citi novadi, jo šādi pakalpojumi sociāli neaizsargātām personām ir ļoti nepieciešami, jo ļauj cilvēkiem ar nelielām veselības problēmām atvieglot ikdienas soli un atgūt dzīvesprieku. Tomēr projekts paredzēts pārsvarā Līvānu novada iedzīvotājiem, tai skaitā arī Rudzātu speciālās internātpamatskolas audzēkņiem.

Projekta īstenošanas laiks ir divi gadi — no 2011. gada 1. aprīļa līdz 2013. gada 31. martam. Kopējās plānotās projekta izmaksas — 99 940 latu, ko pilnā apmērā segs Eiropas Sociālā fonda finansējums.

Ģimenes ārstiem bija vairāki jautājumi par to, kā pareizi jānoformē medicīniskie dokumenti tām personām, kas varēs saņemt šos bezmaksas sociālās rehabilitācijas pakalpojumus, kā arī par tādiem gadījumiem, kad cilvēka dzīvesvieta ir deklarēta citā novadā.

Uz «Novadnieka» jautājumu, ar ko

● Fizioterapeits Jānis Sondors savā darba kabinetā izrāda jau sagādāto inventāru un stāsta, kas par projekta līdzekļiem vēl tiks nopirkti. Jau pašlaik sociālās rehabilitācijas līgumi noslēgti ar piecām personām, bet vēl 11 gaida rindā uz līgumu noslēgšanu. Foto: A.Šņepsts

atšķiras medicīniskā, sociālā un profesionālā rehabilitācija, ārsts Vadīms Krimans paskaidroja, ka sociālā rehabilitācija ir vēsta uz sociālās funkcionēšanas spēju atjaunošanu un māca cilvēkam sadzīvot ar invaliditāti. Piemēram, cilvēkam, kuram pēc autoavārijas ir ierobežotas pārvietošanās spējas, ir jāiemācās aprūpēt sevi, jāatgūst kustīgums un jāieģūst citas jaunajā situācijā nepieciešamās pamatiemaņas.

Medicīniskā rehabilitācija ir ārstniecības procesa sastāvdaļa, kas palīdz atjaunot cilvēka veselību un funkcionālās spējas.

Savukārt profesionālā rehabilitācija ir nepieciešama tad, kad cilvēkam ir jāpalīdz apgūt jaunas profesionālas iemaņas gadījumā, ja kļūst skaidrs, ka viņš nevarēs strādāt iepriekšējā darbā.

Jaunais sociālās rehabilitācijas pakalpojumu projekts tika prezentēts telpā, kas turpmāk tiks izmantota kā projekta birojs un atrodas Līvānu slimnīcas pirmajā stāvā. Uz šejieni personai jāierodas ar ģimenes ārsta sagatavotajiem medicīniskajiem dokumentiem, kas tiks izvērtēti, un sastādīts individuālais rehabilitācijas plāns.

L.Rancāne

Mācību gads zem Zaļā karoga

Par skolēnu aktīvu iesaistīšanu vides aizsardzības jomā un izglītošanā par dažādiem ar tīru vidi saistītiem jautājumiem Līvānu 1. vidusskola iepriekšējā mācību gadā ieguva Ekoskolas Zaļo karogu. Šogad skola izvēlējās tēmu par klimata pārmaiņām. Šai tēmai pievērsīties tāpēc, ka problēma par negatīvu klimata pārmaiņām ir aktuāla visā pasaulē, atzīst skolotāja, Ekoskolas koordinatore Rita Stikāne, kuras vadībā notiek Ekoskolas darbība, un skolēniem, kā arī pedagogiem ir vēlme ar savu darbību kaut mazliet apturēt šīs pārmaiņas. Šajā jomā mācību gada laikā paveikti daudzi darbi. Rudenī skolas pagalmā tika iestādītas tūjas, kas nopirkta par akciju sabiedrības «Latvijas valsts meži» pasniegtu dāvanu karti un ir kā apliecinājums draudzībai un sadarbībai ar šo iestādi. Skolēni piedalījās ikgadējā «Globe» salidojumā Skrīveros, kur vadīja radošo darbnīcu par augsnes pētījumiem. Ekoskolas koordinatore Regina Stikāne informēja par Oslo notikušo Polāro konferenci, uz kuru savulaik bija uzaicināta.

Skolā viesojās apmācību centra «Pakalnieši» pārstāvji, kas vadīja nodarbību

«Ceļojošais mežs». Tā bija kā balva skolēniem — jaunajiem vides pētniekiem — par piedalīšanos projektā «Zaļais kods».

Turpinās darbošanās Starptautiskajā Klimata pārmaiņu izpētes programmā, kas ilgs līdz 2013. gadam. Paredzams, ka projekta noslēgumā, 2013. gada maijā, visi dalībnieki ciemosies Latvijā, bet pašlaik tiek veikti dažādi pasākumi. Skola iesaistījās Zaļās jostas organizētajos makulatūras un izlietoto bateriju vākšanas konkursos. Tika savākti 55 kilogrami izlietoto bateriju un 1200 kilogrami makulatūras, ko nodeva otrreizējai pārstrādei. 1,2 hektāros iestādīti 4000 jaunu priedišu. Šogad trīs klases iesaistījās projektā «Izzini mežu» un piedalījās Meža olimpiādē «Mājturība mežā». Kā dāvana vienai no labākajām Ekoskolām Latvija Līvānu 1. vidusskolā tika organizēts seminārs par ūdens kvalitāti, kurā uzstājās lektors no ASV.

Jau astoto gadu skolēni darbojas Starptautiskā Globe projektā, veicot atmosfēras, ūdens un augsnes pētījumus. Datī tiek ievadīti internetā. Projekta ietvaros ik gadus notiek ekspedīcijas un semināri.

Līvānu 1. vidusskolas jaunie vides pētnieki šogad piedalījās Ērgļu arodvidusskolas rīkotajā konkursā «Eko māja», Jūras akadēmijas rīkotajās sacensībās «Enkurs», Globe projektā «Seasons and Biomes», kura laikā katru mēnesi bija jāsūta vietējās ainavas fotoattēls uz Šveici šī projekta koordinātoram.

Ekopadome izvērtēja skolas vidi, tās apkārtni un iekštelpas, salīdzinot situāciju šī mācība gada desmit mēnešos ar attiecīgo periodu iepriekšējā mācību gadā. Iegūtā informācija tika prezentēta projektā nedēļā, kā arī tiks izmantota mācību stundās, lai iepazīstinātu pārējos skolēnus ar notiekošo skolā un tās apkārtnē, kā arī novadā. Izvērtēts skolas enerģijas patēriņš, radīto atkritumu daudzums, transporta izmantošana, izlietotās pārtikas atlikumi, noteikts skolas vidējais CO₂ izmešu daudzums.

Līvānu 1. vidusskolas skolēni cenšas šogad attaisnot Zaļā karoga piešķiršanu, mācot skolēniem saudzīgi lietot dabas resursus un ar cieņu izturēties pret apkārtni.

L.Rancāne

RIEBIŅU NOVADĀ

Bibliotēka dzīvos, kamēr būs lasītāji

Aglonas stacijā pie Rušonas bibliotēkas durvīm piestiprinātā izkārtne ir līdzīga tām, kādas redzamas Riebiņos, Preiļos, Galēnos un citur. Tā vēsta, ka arī šeit nonācis Bila un Melindas Geitsu fonda finansējums publiskajām bibliotēkām. Rezultātā iedzīvotājiem bez tradicionālās iespējas paņemt lasīšanai mājās grāmatas jau vairākus gadus ir bezmaksas pieeja datoriem un internetam. Pasaules vēsmas un jaunākās ziņas ienāk ikdienā.

Bibliotēkas vadītāja Inta Selicka ir viena no pieredzējušākajām bibliotekārēm bijušā Preiļu rajona teritorijā, labi spēj vērtēt tendences, ar kurām saskaras visas grāmatu krātuves laukos.

«Pavasaris un ar to saistītie lauku darbi bibliotēkām ir samērā kluss un mierīgs laiks. Cilvēki aizņemti, grāmatu lasīšanai laika pietrūkst,» stāsta Inta. «Pēdējos gados situācija ļoti izmainījies, Aglonas stacijā palikuši gandrīz tikai pensionāri. Vienīgais pozitīvais, ka ciematā cilvēkiem tomēr ir darbs. Ikdienā visi ir aizņemti, uz bibliotēku atnāk brīvdienās, baznīcas svētku reizē, kad var pavaloties.»

Bibliotekāre teic, ka vietējo sa-

● Rušonas bibliotēkas vadītāja Inta Selicka labi zina savu lasītāju, lauku cilvēku, vēsmas un intereses. Lūk, pieprasītāka literatūra — veselība un lauksaimniecības jautājumi. Foto: A.Šņepsts

bidrību interesē presē rakstītais. Tomēr piešķirtā budžeta līdzekļi šogad ir niecīgi. Vienīgais laikraksts, kas tiek piedāvāts lasītājiem, ir «Novadnieks». «Cenšos izmantot visas iespējas, lai drukātās preses klāstu papildinātu. Nauda ienāk, sniedzot, piemēram, kopēšanas pakalpoju-

mus. Kad nedaudz iekrājas, aboneju kādu pieprasītu žurnālu, teiksim, «Ievas Veselība». Nesen personīgi saņēmu dāvanu karti no Hipotēku bankas, atvēlēju to žurnāla «Ieva» abonēšanai lasītāju vajadzībām,» stāsta Intas kundze. Viņa ir pateicīga visiem bibliotēkas draugiem, kuri ziedo

grāmatas. Literatūras klāsts paplašinās ar dāvinājumiem, kad, revidējot krājumus mājās, lieliskas un pieprasītas grāmatas tiek atgādātas uz bibliotēku.»

Intas kundze secina, ka lasītāju skaits lēnām samazinās. Aizpērn bijuši ap 200, pērn — 180, bet šogad pagaidām reģistrēti vien 136 lasītāji. Pamatā tie ir skolas vecuma bērni. Katru darbdienu bibliotēkā iegriežas ap 20 apmeklētāji, arī pensionāri, garāmbraucēji, jo bibliotēkā ir arī informācijas centrs. Aktīvi tiek izmantots elektroniskais pats, sūtītas vēstules, dokumenti, lasīti ziņu portāli.

«Man liekas, bibliotēka izdzīvos. Kamēr te būs cilvēki, kamēr piestās ceļotāji, mūsu durvis būs vaļā,» saka Inta Selicka. Vasarā esot jūtama īpaša kustība. Patīkami, ka iespējams cilvēkiem palīdzēt ar informāciju, vienīgā problēma, ka angļu valodas zināšanas neesot tik labas, lai brīvi sazinātos. «Mūsu pašu ļaudis vecumā ap 30 gadiem aizbraukuši uz ārzemēm. Daudzi tur jau iekārtojušies uz palikšanu, savās dzimtajās mājās ierodas kā ciemiņi. Rodas sajūta, ka Aglonas stacija un, piemēram, Dublīna, ir tas pats, kas man Aglona un Rīga. Ieraugu mūsu ārzemniekus ejam pa ielu, viņi ieskrien bibliotēkā, izprintē aviobīletes un pēc nedēļas jau projām. Tad jāgaida nā-

kamā reize pēc pāris mēnešiem, kad atkal atbrauks. Skumji...

Atceros, bija laiks, kad man bibliotēkā vajadzēja apkalpot 30 studentus. Tagad palikuši vairs tikai trīs. Visi izmācījušies un prom — Rīgā vai kur citur. Viņu bērni pie manis pēc grāmatām vairs nenāks. Vienmēr aktīvi esam iesaistījušies Bērnu žūrijas pasākumos. Sogad 1. — 2. klases grupiņas man vairs nebija. Lieļākie vēl ir, mazuļu nav. Savulaik uz Bērnu žūriju nāca pirmsskolnieki, kuri paši vēl tikai burtoja. Es viņiem grāmatīņas priekšā lasīju. Tagad nav, kam pasakas lasīt.» Inta nosauc tās pāris jaunās mammas, kurām bērniņi audzināmi, un saskumst par ciemata nākotni.

Lauku cilvēkiem savs dzīves ritms. Tam piemērojušies arī bibliotēka. Otrdienās, trešdienās un ceturtdienās tās durvis ir vaļā no pusdienlaika līdz astoņiem vakarā, lai cilvēki var paspēt pēc darba te atnākt. Tāpat bibliotēka darbojas arī sestdienās. Piekdienā? Tā novada iestāžu darbiniekiem kopš krīzes laika sākuma esot *savvaļas* diena, neapmaksāta brīvdiena. Tomēr Intas kundze joprojām cenšas saglabāt optimizmu un ir pārliecināta, ka modernās tehnoloģijas vismaz pagaidām nespēs aizstāt rakstīto vārdu.

PREIĻU NOVADĀ

Pirmie Bēbišu pieneņpūku svētki

● Svētku noslēgumā mazie jubiliāri un viņu vecāki saņēma mīkstās rotaļlietas un simbolisku dāvanu — fotogrāfiju rāmīti, kurā ievietot skaistu attēlu no pirmajiem Bēbišu pieneņpūku svētkiem. Foto: L.Kirillova

Svētdien, 15. maijā, Preiļos risinājās pirmie novada Bēbišu pieneņpūku svētki. Dabas māte bija apžēlojusies par pasākuma rīkotājiem un mazajiem apmeklētājiem, caur mākoņiem ļaujot uzspīdēt gaišumam, un iecerētās aktivitātes Starptautiskās ģimenes dienas ietvaros risinājās uz Preiļu kultūras nama terases.

«Novadā ir sena tradīcija rīkot Bērniņu svētkus, taču mazuļiem līdz šim pašiem savas dienas nebija. Tāpēc sadarbībā ar Preiļu novada dzimtsarakstu nodaļas darbiniecēm nolēmām, ka tāda jāsarīko,» teica Preiļu novada kultūras centra speciāliste Ināra Urča.

«Nav tiesa, ka ar demogrāfiju slikti, uz Bēbišu pieneņpūku svētkiem izsūtījām 80 ielūgumus — mazuļiem, kuri dzimuši 2010. gadā un šī gada pirmajos mēnešos. Savu dalību aktivitātēs pieteica 17 mazuļu vecāki, kuri bija gatavi mājās papildēties un, liekot lietā fantāziju, tematiski izrotāt savu lolojumu *transportlīdzekļus*. Taču svētkos dalībnieku skaits bija vēl kuplāks. Tāpēc paldies vecākiem pat atsaucību!»

Pa Talsu un Andreja Paulāna ielu, pa Raiņa bulvāri uz svinību norises vietu koši un ar izdomu izrotātos ratos vecāku, vecvecāku, māsu un brāļu pavadīti devās gaivnieki. Tiesa, atbilstoši vecumam lielākā daļa no viņiem saldi gulēja. Tas gan svētku

norises gaitu netraucēja, jo pasākums ritēja savu gaitu. Bēbišu svētkus krāsainus un skanīgus veidoja novada kultūras un izglītības iestāžu bērnu pašdarbības kolektīvi — dziedošās *cālītes* Zaiga Kalvāne, Marta Teilāne, Patrīcija Putroma, Laine Līga Elste un Luīze Vucāne, «Eli-zītes» dejotāju jaunākās grupas dalībnieki, Preiļu 2. vidusskolas atraktīvie dejotāji. Gaisā lidoja un jautri tika ķerstīti ziepju burbuļi, tika skandēti dzejoļi, kurus tēti un mammas turpat uz vietas bija sacerējuši par godu saviem lolojumiem.

Samanta un Rimants, Valters un Oskars — garstāvokļa cilvēki, dzimuši pirmdien.

Alise un Mareks — stingri noteicēji un komandieri, jo dzimuši otrdien. Nopietni ģimenes cilvēki būs ceturtdien dzimušie Renārs, Ričards, Justīne un Madara. Mīlestība un māksla — piekdien dzimušo Valērijas un Daniela prioritāte. Savukārt Mārtiņam, Agnesei, Elizabetei un Artim zvaigznes sola filozofu, zinātnieku un izcilu pedagogu karjeru, bet svētdien dzimušajam Artjomam — daudz saulainu dienu. Ticēt vai neticēt nolasītājiem horoskopiem, tas ir katra paša ziņā, bet prieks un lepnums vecāku sejas liecināja — tēti un mammas ir pārliecināti, ka viņu bērnus gaida laimīga nākotne.

Muzeju nakts 2011 kopā ar kaimiņiem

Sestdien, 14. maijā, jau septīto reizi visā Latvijā risinājās starptautiskā akcija «Muzeju nakts». Šī gada tēma bija «Kaimiņi». Tradicionāli uz nakts pasākumu tuvus un tālākus kaimiņus, muzeju darba cienītājus un interesentus aicināja arī Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs.

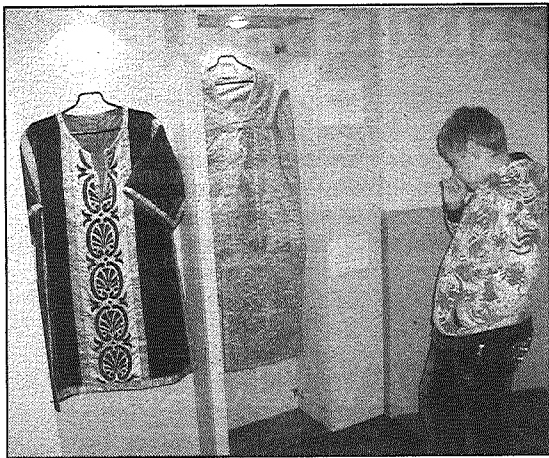
«Uz šīs mazās pasaulītes mēs, par laimi, nedzīvojam vieni. Visapkārt dzīvo citi cilvēki — gan mazi, gan lieli. Šovakar par tiem, kuri dzīvo ļoti tuvu, par kaimiņiem,» uzrunājot Muzeju nakts apmeklētājus, teica Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja direktore Tekla Bekeša. «Atceros savu bērnību, kad laukos bija normāla parādība, ka ikdienā jā sveicina kaimiņi, ar viņiem jāaprunājas. Šī sasveicināšanās notika dabiski un ar prieku. Pilsētā ir citādi. Reizēm pat nenozīnām, kas dzīvo mums apkārt — bieži vien radi un attāli paziņas, bet mēs par viņiem neko nezīnām. Vai mums grūti dabūt no sevis laukā šo mazo sveicienu? Nē taču, tāpēc saku jums visiem — labvakar, kaimiņi! Un zinu, ka ar smaidu un mīlestību atbildēsiet.»

Šī gada Muzeju nakts ar moto «Kaimiņi» bija reize, kad runāja par vienkāršām kaimiņu attiecībām, līdzaspastāvēšanu, līdzāsstrādāšanu un darbīgu kopā dzīvošanu. Atbilstoši agrākos gados ierastajai kārtībai Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja vārdsarga namiņa pagalmā pulcējās ne tikai kaimiņi, bet vienlaikus arī sadarbības partneri, ar kuriem kopā rīkotas gan izstādes, gan vākti materiāli jaunām ekspozīcijām, gan īstenoti daudzi veiksmīgi projekti.

Pirmo reizi Starptautiskās Muzeju nakts aktivitātēs bija iesaistījušies pilsētas skolu muzeji. **Preiļu 2. vidusskolas muzejs** — pirmie un vistuvākie kaimiņi, kas bijuši līdzās likstās un priekos. Ar viņiem kopā veidota apkārtējā vide, izveidots skulptūru dārzs, kas kopš pērnā gada vasaras priecē apmeklētājus un tūristus. **Preiļu 1. pamatskolas muzejs**, jaunie novada vēstures pētnieki un etnogrāfijas pulciņa dalībnieki — aktīvākie izstāžu un pasākumu apmeklētāji, vienmēr līdzdarboies alkstoši. **Preiļu Valsts ģimnāzija** savu muzeju vēl tikai sāk veidot, taču pedagogi un audzēkņi pierādījuši, ka ir stabili sadarbības partneri, vienmēr aizņemti darbos, bet atsaucīgi.

Preiļu novada kultūras centrs ir muzeja vistuvākie kaimiņi, kurus vieno kopīgs jumts virs galvas. Liktenis lēmis, ka abas novada iestādes ir kopā gan lielos darbos, gan mazos nedarbos. Kaimiņi pāri ielai — «GE Money Bank», smaidīgi, laipni, atsaucīgi. Kad Preiļi svinēja savu astoņdesmitgadi, kopā ar muzeja darbiniekiem rīkoja un palīdzēja finansēt starptautisko bērnu mākslas plenēru «Katram savs krēslis». **SIA «Salang — Preiļi»**, kaimiņi, kuri lieliski pārziņa materiālus, ar kādiem muzejs strādā ikdienā, iekārtojot izstādes un ekspozīcijas. Vienmēr gatavi izpildīt vēlmes, reizēm — diezgan neiespējamās, reizēm — aizdomīgi interesantas. **Preiļu Valsts ģimnāzijas folkloras kopa «Rūtoji»** — vienmēr jautri, skanīgi, dziedoši jaunieši, vienmēr muzeja aicinājumiem atsaucīgi. Visbeidzot **Līvānu novada folkloras kopa «Turki»**, tik aktīvi Muzeju nakts apmeklētāji Preiļos, ka nemaz nedrīkst nebūt kaimiņi. (Nez, kā tas sagadās, kā ne, bet tad, kad kopa brauc uz Preiļiem, no kopējā dalībnieku skaita viņi ir tieši 13 turki.)

Pēc iepazīšanās ar sanākušajiem kaimiņiem Muzeju nakts dalībnieki devās cieņos pie visnopietnākā kaimiņa uz **Preiļu Romas katoļu draudzei piederošo kapelu**, kurā apskatei tika piedāvāta ekspresizstāde par muižnieku Borhu atstāto kultūras mantojumu, unikāli muzeja

● Preiļu Romas katoļu draudzei piederošajā kapelā Muzeju nakts apmeklētāji vēroja izstādītos priekšmetus.

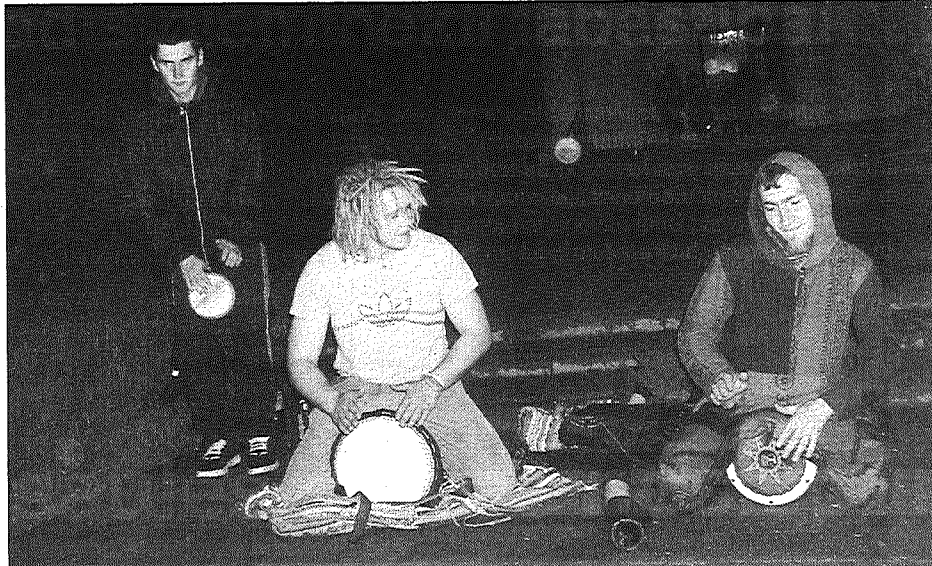
● Improvizētajā Borhu salonā intensīvi notika fotografēšanās. Kungiem īpaši tikama bija SIA «Salang — Preiļi» muzejam dāvētā mikstā rotallietas. Tieši tāds savulaik esot piedēvējis arī muižniekiem Borhiem.

● Uz Muzeju nakts īpašo «Kaimiņu zupu» aicināja galvenā pavāre, Preiļu 1. pamatskolas pedagoģe Digna Prodniece.

priekšmeti. Daudzi izmantoja iespēju fotografēties improvizētā Borhu salonā.

Slāvu un baltu tautu pasaules modelis tika izspēlēts īpaši vietā Preiļu parka teritorijā — laukumā starp vārdsarga namiņu un Preiļu 2. vidusskolu. Šo vietu iekopt sāka skolas ļaudis pēc tās direktora Oļega Hļebņikova iniciatīvas, bet turpināja muzeja kolektīvs. Tagad šī vieta kļuvusi par skulptūru dārzu, ko koka tēlnieku plenēra laikā izveidoja mākslinieki. Goda vietā ir Pērkondievs, Zalktis un Četri vēji, senās dievības, kurām piemīt īpašs spēks. Ja senie balti un slāvi Saules dievu lūgties gāja, tad Pērkondievu dievināja. Zalktim piedāvāja gudrību un zintniecību, bet Vēja dievs visu pozitīvo īpašību kopumu apvienoja un stiprināja. Par to, kā slāvu tautas folklorā apdziedāts Pērkondievs un citas

● Muzeju nakts rīkotājiem un apmeklētājiem negaidītu muzikālu pārsteigumu sagādāja grupa Preiļu jauniešu. Viņu priekšnesums bija āfrikānisku ritmu pārpiļns un neparasts.

● Pērkondieva veltītu ozoliņu dāvināja un skulptūru dārzā iestādīja muzeja tuvie kaimiņi un sadarbības partneri — «GE Money Bank» pārstāvji.

● Lai izvairītos no neveiksmēm un ļauniem darbiem, ugunskurs jākrauj trijstūra veidā. Ar deviņiem no viena koka gabala ņemtiem skaliņiem to aizdedzināja folkloras kopa «Turki» dalībnieki. Foto: L.Kirillova

dievības, stāstīja Preiļu 2. vidusskolas pulciņa «Krievu tautas dzīvesziņa» dalībnieki, muzicēja Preiļu Valsts ģimnāzijas folkloras kopa «Rūtoji», bet par baltu tautu tradīcijām Pērkondieva, Uguns un Zalkša pielūgšanā runāja Preiļu 1. pamatskolas etnogrāfijas pulciņa dalībnieki.

Klātesot Muzeju nakts apmeklētājiem, skulptūru dārzā ap pusnakti tika iestādīts Pērkondieva veltīts ozoliņš, koks, kas grieķu, ģermāņu un slāvu tautām bijis svētais koks. Arī latviešu folklorā tas saistīts ar Pērkondievu, jo spēj izturēt zibens spērienu.

Dreģnā naktī nosaluši, pasākuma dalībnieki pulcējās ap ugunsroku un veica Uguns rituālu. *Uguntiņa māmuliņa visam*

deva svētību — / Silda manu augumiņu, tīra manu dvēseli, / Silda visu pasaulīti, tīra visu pasauli, — / Lai sadega nelaimīte kā uguņa dzirkstelīti. Tā rituālu ievadīja Līvānu novada folkloras kopa «Turki» vadītāja Terēzija Rubene. Metot liesmās pērnā gada Jāņos salāsītās un sakaltētās jāņuzāles, katrs domās izteica kādu vēlēšanos — par sevi, par zemi, par tautu, valsti vai pasauli kopumā. Lai top!

Kad ugunskurs bija aizdegts, Muzeju nakts dalībnieki un ciemiņi tika aicināti uz īpašo Kaimiņu zupu. Kas bija sastāvā milzīgajos grāpjos gatavotajam gardajam vīrumam, ēdājiem vajadzēja uzminēt pašiem.

L.Kirillova

Norvēģu Sarkanais Krusts sadarbojas ar Līvānu novadu

Līvānu novada dome nodibinājusi draudzīgus kontaktus ar Norvēģijas Sarkanā Krusta Haldenas pilsētas nodaļu. Pagājušajā nedēļā norvēģi ieradās Latvijā ar apjomīgu humānās kravas sūtījumu, no kuras daļa nonāca SIA «Līvānu slimnīca», bet daļa — Rudzātu speciālajā internātpamatskolā. No Norvēģijas saņemti ratiņkrēsli, kruķi, dažādi tehniskie aprīkojumi bērniem ar īpašām vajadzībām, kā arī apģērbs, piemērots inventārs bērnu dzīvojamām istabām. Savukārt Līvānu slimnīca saņēmusi pacēlājus, ar ko cilvēkus ar kustību traucējumiem var ievietot vannā un no tās izcelt, vannas un citas lietas, kā, piemēram, salokāmu un čemodānā ievietojamu braucamkrēslu. Salocītā veidā to var ērti ņemt līdzi, pavadot invalidu tālākā braucienā transporta līdzeklī, bet pēc tam atlocīt un tajā iesēdināt cilvēku. Uz Latviju nogādāti arī apģērbi.

Uz «Novadnieka» jautājumiem par sadarbību ar Līvānu novada domi un skolu Rudzātos, Norvēģijas Sarkanā Krusta Haldenas nodaļas vadītājs Sveins Arne Hansens skaidroja, ka sadarbība ar Latvijas Sarkanā Krusta sākās pirms 11 gadiem, kad Hansena kungs te ieradās pirmo reizi. Pēc pāris gadiem nodibināti kontakti ar Dzērbeni. Laikam ritot, norvēģu Sarkanā Krusta pārstāvji vēlējās darbību paplašināt, tāpēc pirms diviem gadiem viņi nodibināja sakarus ar Rudzātu speciālo internātpamatskolu. Radās ideja par speciālās skolas audzēkņu uzņemšanu Haldenas nometnē. Sadarbība pamazām izvērtās plašāka, iesaistot arī Līvānu slimnīcu un novada domi. Stāstot par savu dabošanos, Sveins Arne uzsvēra, kopš apzināta situācija Līvānu novadā,

Rudzātu skolā un ar to iepazīstināta vietējā sabiedrība, brīvprātīgo, kas vēlas iesaistīties Sarkanā Krusta darbībā, kļūst arvien vairāk. Šajā reizē norvēģi apmeklēja arī Rudzātu pagasta trūcīgās ģimenes, iepazīnās ar to dzīves apstākļiem, noskaidroja, kas tām vajadzīgs. Piektdien ciemiņi piedalījās Rudzātu speciālajā internātpamatskolā notikušajā pasākumā par godu ģimeņu dienai un noklausījās koncertu. Tā tikās ar to bērnu, kuri šovasar brauks uz nometni Haldenā, vecākiem un atbildēja uz viņu jautājumiem.

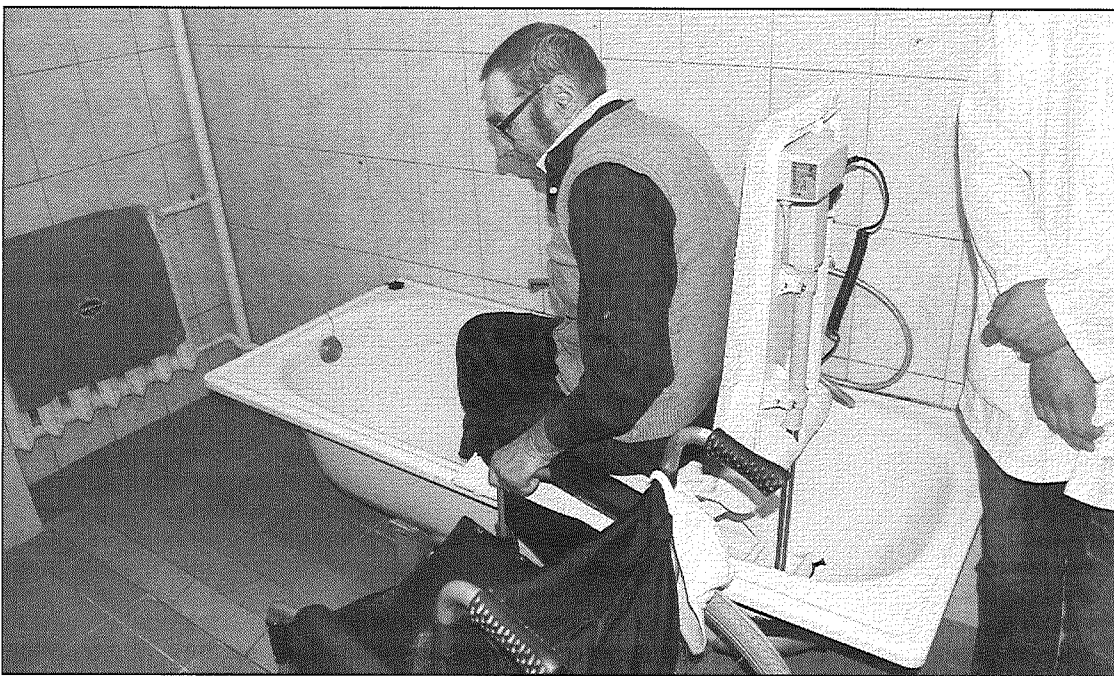
Rudzātu speciālās internātpamatskolas direktors Edgars Vaivods «Novadniekam» pastāstīja, ka pērn Haldenā organizētajā vasaras nometnē uzturējās pieci skolas audzēkņi, divi darbinieki, kā arī bērni no Dzērbenes un norvēģu bērni. Arī šogad tiek organizēta līdzīga, bet pēc mērogiem — plašāka — nometne Haldenā. Tā paredzēta bērniem ar ļoti īpašām vajadzībām — ratiņkrēslos un tamlīdzīgi. No Rudzātiem uz nometni dosies desmit audzēkņi. Nometnes izdevumus sedz norvēģu puse, bet skolai jāapmaksā ceļa izdevumi.

Ar katru apmeklējuma reizi sadarbība kļūst ciešāka un sniegtās palīdzības apjoms — ievērojamāks, uzsvēra Edgars Vaivods. Piektdien Norvēģijas Sarkanā Krusta pārstāvji Līvānu novada domē ar pašvaldību noslēdza sadarbības līgumu uz pieciem gadiem.

● Norvēģu dāvinātās iekārtas — pacēlāji — SIA «Līvānu slimnīca» ir neaizstājami, lai cilvēkus ar kustību traucējumiem bez pūlēm ieceltu vannā. Foto: A.Šņepsts

● Rudzātu speciālās internātpamatskolas direktors Edgars Vaivods (no labās) kopā ar Norvēģijas Sarkanā Krusta Haldenas nodaļas vadītāju Sveinu Arni Hansenu, Norvēģijas Sarkanā Krusta pārstāvi Elinu Antonseni un tulkus — brīvprātīgo darbinieku Igoru Zvaigzni no Latvijas Sarkanā Krusta Dzērbenes nodaļas.

Akcijā «Iesaki ģimeni» pieteiktās ģimenes saņēma dāvanas

Latvijas Sarkanā Krusta (LSK) Preiļu komiteja Preiļu un Riebiņu novados rīkoja akciju «Iesaki ģimeni» (par to bija rakstīts arī «Novadniekā»), kurā aicināja pieteikt draudzīgas, čaklas daudz bērnu ģimenes, ko varētu pārsteigt ar Sarkanā Krusta sarūpētajām dāvanām. Tika saņemti seši pieteikumi. Riebiņu novada sociālā dienesta vadītāja Sandra Sprindža sagatavoja pieteikumu par Bruzguļu ģimeni Sijukalnā, Meikulānu ģimeni Galēnu pagastā un Sparānu ģimeni Silajānos. Katra no tām audzina trīs bērnus. Dravnieku pamatskola, atsaucoties Sarkanā Krusta aicinājumam, iesūtīja vēstuli, kurā bija stāstīts par Natālijas un Zenona Baložu ģimeni. «Čakla un darbīga ģimene, tajā ir pieci bērni. Trīs no viņiem mācās Dravnieku pamatskolā, ir apzinīgi, iesaistās sabiedriskajās aktivitātēs. Ģimenei pieder kokapstrādes darbnīca, kurā darbojas tētiņš palīdz arī dēli. Vecākais dēls Māris apgūst galdnieka profesiju Cēsīs. Arī divi devītklasnieki — Mārtiņš un Andris — domā par tālāku izglītošanos saistībā ar kokapstrādi. Zenons dejo Stabulnieku vidējās paaudzes deju kolektīvā, ko vada Natālija Balode. Arī trīs dēli un meita dejo tautu deju kopās», rakstīta Dravnieku

pamatskolas sagatavotajā vēstulē.

SIA «Preiļu slimnīca» darbinieki akcijai ieteica savu kolēģu Ilonas Pastares un Zinaīdas Lauskas ģimenes. Četrus bērnu māmiņā Iona Pastare savas atvasības audzina viena pati, bet Lausku ģimenē aug trīs bērni.

LSK Preiļu komitejas priekšsēdētāja Ineta Anspoka teica paldies LSK Preiļu komitejas izpilddirektorei Zentai Vucānei, valdes loceklei Anitai Cakulei, brīvprātīgajām palīdzēm Sanitai Upeniecei un Silvijai Avotiņai par darbošanos akcijā «Iesaki ģimeni», kā arī Dravnieku pamatskolas kolektīvam un Riebiņu novada sociālajam dienestam. Tomēr Ineta Anspoka atzina, ka bija cerēts uz lielāku sabiedrības ieinteresētību un atsaucību. Mums līdzās taču dzīvo daudz strādīgu, jauku ģimeņu, kas pūlas iztikt saviem spēkiem, nelūdz palīdzību un būtu pelnījušas kādu atzinību. Cilvēki jūtas noguruši no savām rūpēm, un bieži vien nepamana to gaišo, kas ir līdz cilvēkos.

Ieteiktās ģimenes saņēma LSK sarūpēto dāvanu saiņus, kuros bija likti gan produkti, gan kancelejas preces, gan arī kaut kas no apģērba atbilstoši ģimenes vajadzībām.

● Akcijas «Iesaki ģimeni» darba grupa: Anita Cakule (no kreisās), Silvija Avotiņa, Ineta Anspoka.

Lappusi sagatavoja L.Rancāne

Latgales bērni dzied un dejo Turcijā

Laika posmā no 18. līdz 25. aprīlim Turcijas pilsētā Izmirā notika 19. Starptautiskais Karsiyaka bērnu festivāls, kurā Latviju pārstāvēja 18 Līvānu 1. vidusskolas folkloras kopas "Ceiruleits" jaunākās grupas dalībnieki un septiņi Kaunatas pagasta folkloras kopas "Rāznaveņa" dalībnieki.

19. Starptautisko Karsiyaka bērnu festivālu rikoja CIOFF Turcijas nacionālā sekcija, sadarbspēkā ar Karsiyaka izglītības pārvaldi un valsts kultūras sektoru. Festivālā piedalījās bērni no 17 valstīm — Albānijas, Baltkrievijas, Bosnijas un Hercegovinas, Bulgārijas, Indonēzijas, Gruzijas, Kipras, Kosovas, Latvijas, Lietuvas, Maķedonijas, Malaizijas, Polijas, Rumānijas, Krievijas, Slovēnijas un Turcijas. Lai labāk iepazītu citu tautu paražas un kultūru, bērni tika uzņemti turku ģimenēs, bet pieaugušie dzīvoja viesnīcā "Izmir".

Nedēļas laikā, dzīvodami Turcijā, ieguvām daudz jaunu draugu, spīgtu iespaidu un patīkamu atmiņu.

Liels piedzīvojums daudziem bija pats lidojums. Lielākā daļa no bērniem lidoja pirmo reizi. Ar aviosabiedrības "Turkish airlines" lidmašīnu lidojām vispirms uz Stambulu, tad uz vienu no lielākajām pilsētām Izmiru (3,5 miljoni iedzīvotāju), kura, izrādās, iedzīvotāju skaita ziņā ir lielāka nekā mūsu Latvija. Lidostā mūs sagaidīja festivāla rīkotāji un aicināja iekārtoties autobusā, jo ceļš vēl nebija galā. Par katras valsts delegāciju šefību uzņēmas kāda no pilsētas skolām. Būdami Latvijā, saņēmām informāciju, ka ģimenēs bērni dzīvos pa vienam. Dažiem bija uztraukums — viens svešā malā, bez valodas zināšanām... Ko darīt? Atpakaļceļa nav, nekāds cits neatliek, kā tikai pieņemt viņu piedāvājumu. Daudzi jau bija uzsākuši saraksti ar e-pasta palīdzību un iepazinušies ar savām "jaunajām" ģimenēm.

Nakts melnumā pie vienas no pilsētas vidusskolām (skolā māsās 1500 bērni) mūs sagaidīja turku ģimenes, lai saņemtu savus "audzubērņus" no Latvijas. Ziedi, draudzīgi apskāvēni, dāvanas... Tā laikam sagaidīt prot tikai turki!

Esam pašā ziedoni — zied augļi kociņi, lauvmutītes, kliņģerītes, veseli magoņu lauki, zied visa pasaule! Mūs priecē apelsīnu un citronu koki ar "īstiem" oranžiem apelsīniem un lielām dzelteniem citroniem. Bērnu acis to redz tā pa istam pirmo reizi. Milzu palmas, mimozas, gumjokki, kaktusi... Tas bija daudziem kaut kas neredzēts.

Festivāla norises bija ļoti pārdomātas. Pirmkārt, lieliska reklāma — suvenīri ar festivāla simboliku (cepurītes, krekliņi, somas), dažādi bukleti, informatīvās lapas, reklāma televīzijā un radio, slīdrekļamas ielu malās. Jau reklāma liecināja, ka tas būs vērienīgs pasākums. Tā arī bija! Katru dienu bija pa vienam koncertam. Koncerti notika gan skolās, gan stadionos, gan lieliekalos un arī uz ielas. Ļoti krāšņs bija gājieni, kurā satikās dažādas tautas un dažādas kultūras. Gājiena noslēgumā pārstāvji no visām valstīm nolika ziedus pie brīvības cīnītāju pieminekļa.

Festivāla simbols bija pelikāns. Ja kurš vēlējas redzēt istus pelikānus, varēja doties uz Izmiras "Putnu paradīzi", kur mājvietu ra-

duši flamingo un pelikāni.

Caurbraucienos uz festivālu norises vietām iepazinām Izmiru. Tā ir rietumos pie Izmiras līča. Trešā lielākā Turcijas pilsēta un otrā lielākā jūras osta aiz Stambulas. Vēsturiski pazīstama arī kā grieķu pilsēta Smirna.

Izmiras simbols ir jeb pulksteņa tornis. Tas stāv pilsētas sirdī — Konak laukumā kā sultāna Abdulhamida dāvana, kas tika izbūvēts 1901. gadā Otomaņu stilā.

Izmirā tiek uzskatīta par vienu no liberālākajām un uzskatos brīvākajām Turcijas pilsētām. Tas bija jūtams ik uz soļa. Šeit maz varēja manīt turcietes, kuru galvas tradicionāli sedz lakati, arī ģērbšanās stilā var just eiropiešu ietekmi. Izmirā ir bagāta ar parkiem. Pilsēta ļoti sakopta, daudz ziedu un zaļumu. Kādu dienu apmeklējām arī Kultūras parku (Kultrpark). Tas ir pilsētas pirmais parks, kas piedāvā virkni dažādu aktivitāšu. Tajā tiek rīkots Izmiras starptautiskais gadatirgus un tur ir atrodams izklaides parks, zoodārzs, restorāns un klusi dārzi. Savukārt Muammer Aksoy parks ir jauks piekrastes parks ar labu skatu uz Izmiras līci. Plaši tiek piedāvātas dažādas izklaides un sporta aktivitātes. Bērniem par to visu ir daudz kas sakāms, jo viņi kopā ar ģimenēm piedalījās dažādās aktivitātes.

Mūs pārsteidza lielais zirgu paļūgu skaits pilsētā. Tos izmanto, lai apskatītu svarīgākos apskates objektus.

Turki ir laipni pret ārzemniekiem, jo tas pieder pie austrumnieciskās viesmīlības. Viņiem patīka, ka vismaz dažas frāzes varējām izrunāt turku valodā. Festivāla rīkotāji bērniem bija sagatavojusi latviešu — turku "mazās" sarunvalodas vārdnīciņas. Pilsētā varēja sazināties arī angļu un dažviet krievu valodā. Tā kā mūsu grupā pārsvarā bija 9-12 gadus veci bērni, galvenā valoda bija "sirds valoda", kur sazināšanās notika ar acīm un žestiem. Tie bērni, kuri bija apguvuši angļu valodas pamatus, labi varēja nostiprināt savas zināšanas. Festivāla laikā iepazīnām dažādas turku nacionālās ipatnības. Turcijā ir Austrumu savdabība un mošejas, no kurām vairākas reizes dienā skan aicinājumi uz musulmaņu lūgšanām. Katrs rīts viesnīcā mums sākās ar "rīta lūgšanu", kuru labi varēja sadzirdēt pat viesnīcas telpās. Turki mošejas būvējot tā, lai tās būtu redzamas no katras mājas loga. Pilsētu rīta stundā pieskandina arī baložu dūdošana, kuri uz māju palodzēm raduši sev tīkamu vietu.

Naudas vienība ir Turcijas lira. Pilsētā bankas ir uz katra stūra, tāpēc ar naudas apmaiņu nav nekādu problēmu.

Pietiekami savdabīga un interesanta ir turku nacionālā virtuve, saplūds ar Āzijas tautu un Kaukāza tautu tradīcijām. Tradicionālais turku ēdiens plov ir divu veidu — rīsu un kviešu graudu. Iecienīti ir arī dažādi dārzeņu salāti un aukstās uzko-

das. Populāras ir zivis un jūras

● Folkloras kopas "Ceiruleits" dalībnieki Efesas amfiteātri kopā ar turku draugiem.

produkti. No saldumiem populārākie ir halva, sirupā vārīti miklas gabaliņi, kas pārklāti ar riekstiem un biezu krēmu. Nacionālais dzēriens ir anīsa degvīns — raki. Populāri ir arī vīni un vietējais alus. Vienreizējas ir tējas un turku kafijas dzērienu tradīcijas. Pat pārdevēji veikalā piedāvā tējas tasi. Festivāla rīkotāji mūs aizveda uz restorānu, lai mēs varētu izbaudīt slavēto turku virtuvi. Uz turā tiek ļoti daudz lietoti salāti. Katram tiek pasniegts milzīgs šķiņis. Pipari! Nogaršojam arī vietējo rūgušpienu "aeran". Ēdam kebabu un čaju cepešus. Galvenā vieta tiek ierādīta jēra gaļai. Acis priecēja saldumu veikaliņi. Plaša izvēle un lieliska apkalpošana. Viens no Izmiras kulinārijas simboliem ir smalkmaizīte *boyoz*.

Svētku kulminācija notika 23. aprīlī, kas vienlaikus ir Turcijas Neatkarības diena un Bērnu diena. Visur izkārte karogi liecināja par svētkiem. Milzu karogi plīvoja augstākajās pilsētas vietās. Svētku pasākums notika milzīgā stadionā, kur bija pulcējušies vairāki tūkstoši skatītāji. Dalībniekus sveikta bija ieradusies augstas valsts amatpersonas. Spēlēja pūtēju orķestris, Turcijas dejotāji rādīja "īstu mākslu" — ar krāsainiem lakatiņiem "uzbūra" dažādas gleznas, bet pārējiem bija jāsoļo goda aplis ap stadionu un jāparāda savas valsts priekšnesums.

Bijām pārsteigti par turku patriotismu — ar kādu lepnumu viņi runā par savu zemi. Visi lielākie koncerti sākās ar valsts himnas izpildīšanu. Turki savas valsts himnu dzied ar īpašu lepnumu. Katrai tautai ir atšķirīgas sveicināšanās tradīcijas. Arī turkiem — bučas uz abiem vaigiem, vārdzīņu sapurināšana mūsu bērniem.

Viena diena bija paredzēta ekskursijām. Festivāla rīkotāji bija ielāņojuši mums parādīt "Senātes lieciniekus" — Efesas pilsētas drupas. Tā ir viena no ievē-

● "Ceiruleits" festivāla gājienā.

rojamākajām kultūrvēsturiskajām vietām Turcijā, Egejas jūras krastā, kas glabā grieķu un romiešu kultūras pēdas. Senās Efesas pilsētas arheoloģiskajā zonā ir iespējams apskatīt romiešu teātri, Celsija bibliotēku, Adriāna templi. Apmeklējām arī vietu, kur kādreiz atradās viens no septiņiem pasaulē brīnumiem — dīzenais Artemidas templis.

Pa serpentīnveida ceļu uzbraucām kalnā, apmeklējām svētvietu, kur savulaik savas dzīves pēdējos gadus bija vadījis Dievmāte Jaunava Marija. Svētoceļotāji te plūst straumēm. Arī mēs kādu brīdi dabūjam stāvēt rindā, lai apskatītu šo namu. 2006. gada novembra beigās šo svētvietu apmeklēja arī pāvests Benedikts XVI. Iedezdām svecītes un klusumā izsacījām katrs savu vēlēsanos, ar cerību, ka tās piepildīsies!

Pēcpusdienā devāmies uz pikniku Egejas jūras krastā. Te sajutām Grieķijas tuvumu, jo mobilajos tālrunos pienāca ziņa "Esiet sveicināti Grieķijā!". Egejas piekraste Turcijā ir viena no zemākajām vietām valstī. Krāšņā piekraste, ko apskalo Egejas jūras tīrais ūdens, ir pārpilna ar plašām un neskartām pludmalēm, ko iekļauj olīvu audzes, akmeņainas klintis un priežu meži. Vietējie bija pārsteigti, ka mēs atklājām peldēšanās sezonu, jo

viņi uzskata, ka vēl ir vēsi, bet mums laiks šķīta kā silta vasaras diena Latvijā.

Braucot uz lidostu, caur autobusa logu pamanām klinti izkalnu Turcijas Republikas dibinātāja Ataturka bisti. Ists mākslas darbs!

Tiešām lieliski pavadīta nedēļa! Braucot uz lidostu, pieminējam Latviju. Lai kurā pasaules malā mēs būtu, mēs tomēr ilgjamies pēc savas zemes un saviem mīļajiem.

Uz jautājumu "Kādi ir spilgtākie iespaidi braucienā?", saņēmām dažādas atbildes:

- ✓ mīļa ģimene, daudz dāvanu, veselība laba;
- ✓ Egejas jūra un tīrais ūdens;
- ✓ sakoptā pilsēta, kalnu ciematīni un Izmiras līcis;
- ✓ pieņemšana pie pilsētas mēra;
- ✓ senā Efesa;
- ✓ festivāla noslēguma vakariņas;
- ✓ viss lieliski!

Paldies vecākiem, kuri palaida savus "mazos" bērnus tik tālā braucienā! Paldies atbalstītājiem — vecākiem, Līvānu novada domei, SIA "Adrija", SIA "Biolitec" un Līvānu 1. vidusskolai.

A. Kārkle,
Līvānu 1. vidusskolas folkloras kopas "Ceiruleits" vadītāja

Stādīja mežu, uz kuru vedīs mazbērņus

● Jautrā un darbīgā noskaņojumā uz meža stādīšanas talku Gailišos bija ieradušies Preiļu 1. pamatskolas 3.c un 4.c klases audzēkņi kopā ar savām audzinātājām. Kopējā fotogrāfija ar meža cilvēkiem tapa pirms lielā darba cēliena.

Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Ģenerālā asambleja 2011. gadu pasludinājusi par Starptautisko meža gadu, aicinot valdības un par nozari atbildīgās valstu un starptautiskās organizācijas atbalstīt ar Meža gadu saistītās aktivitātes.

Kā informē Dienvidlatgales mežsaimniecības mežkopības daļas speciāliste Dzintra Salmiņa, šī gada meža dienu devīze «Mežs cilvēkiem!» nozīmē, ka lielāka uzmanība tiek pievērsta gan meža izzināšanai, gan ilgtspējīgai apsaimniekošanai. «Arvien lielāku interesi par norisēm mežā izrāda skolēni. Viņi apzinās, ka meža stādīšana ir nopietns ieguldījums nākotnē. Ikviens dalībnieks redz, ka jauno kociņu stādīšana notiek tikai ļoti labi sagatavotās augsnēs. Dienas šopavas ar siltas, saulainas, tādēļ stādīšana notiek ļoti rūpīgi, lai jaunajiem kociņiem saulē un vējā saknes neizžūtu,» teic Dz.Salmiņa.

Dienvidlatgales mežsaimniecībā pašakumos jau piedalījušies gandrīz 500 dalībnieki. Talkās iestādīts jauns mežs aptuveni 25 hektāru platībā. Lai gan tas ir tikai divi procenti no kopējām 1250 hektārus lielajām apmežojamajām platībām, tomēr labs talcinieku devums.

Speciāliste pastādīja, ka Meža dienu ietvaros skolēni pa ziemu izgatavoja gandrīz 100 putnu būrus, lai mežaudzēm piesaistītu putnus. Sākoties pavasarim, tika meklētas piemērotākās vietas būru izvietošanai. Tāpat talcinieki piedalījās apkārtējās meža vides sakopšanas darbos.

Katram Latvijas iedzīvotājam pa kokam

Vienlaikus ar Meža dienām risinās arī «SEB bankas» un akciju sabiedrības «Latvijas Valsts meži» koku sēšanas un stādīšanas akcija «Skābeklis». Piektdien, 13. maijā, akcijas noslēguma dienā, katrs Latvijas iedzīvotājs tika aicināts iestādīt pa kokam sevis izvēlētajā vietā. Pavisam bija paredzēts iestādīt 2 278 304 kokus — priedes, egles un ozolus, lai katram valsts iedzīvotājam būtu pa vienam.

Tā kā Latvijas koku sēšanas un stādīšanas akcija «Skābeklis» tika uzsākta pagājušā gada maijā, gada laikā iesētā eglīte vai priedīte izmērā ir pavisam neliela, mazāka nekā 10 centimetri. Stādīņus vēl vienu gadu var aprūpēt, bet lielākos — stādīt paliekošā vietā. Priedes labāk augs smilšainākā un saulainākā vietā, savukārt eglēm labāk patiks mitrāka vieta.

Nozāgēto vietā stāda jaunus

Dienvidlatgales mežsaimniecības Preiļu meža iecirkņa teritorijā aizvadītā ziema bijusi ļoti smaga klimatisko apstākļu dēļ. Sniega un apledojuuma dēļ plašās terito-

rijās koki bojāti, nolauzti, noliekti. Vairāk nekā 20 hektāri meža vēl kopjami, pārsvārā tās ir teritorijas, kur nolauzti un izgāzti atsevišķi koki. Lai nokļūtu pie tiem ar meža tehniku, būtu nepieciešams izzāgēt veselus un stiprus kokus. Šajās teritorijās izstrāde notiks bez smagās meža tehnikas palīdzības. Kavēties nedrīkst, īpaši egļu audzēs, kur kritušajos kokos var savairoties egļu mizgrauzis, viens no bīstamākajiem un postošākajiem kaitēkļiem.

Iecirknī šogad paredzēts atjaunot mežu aptuveni 200 hektāru platībā. Speciālisti teic, ka tas neesot ne daudz, ne maz — tieši tik, cik gada laikā tiek nozāgēts. Tāpēc aplama ir doma, ka pēdējos gados Latvijā mežus tikai izcērt un to platības sarūk. Process tiek kontrolēts, mežizstrāde notiek saskaņā ar plānu.

Lielākās atjaunotā meža platības Preiļu iecirkņa teritorijā šogad ir Riebiņu novadā, Preiļu novadā, Livānu novadā. Pārsvārā tiek stādītas priedes, egles un bērzi. Tiek ņemtas vērā augšņu īpatnības, mitruma līmenis.

Mazie talcinieki no Preiļiem

13. maiju par meža stādīšanas talkas dienu bija izvēlējušies arī vairāk nekā 30 Preiļu 1. pamatskolas audzēkņi. 3.c un 4.c klases bērni kopā ar savām audzinātājām Ilzi Broku un Ivetu Belousovu atzina, ka viņiem tā neesot pirmā iepazīšanās ar mežu. Arī sadarbība ar Preiļu mežniecību notiekot vairākus gadus. Tāpēc labprāt devušies uz Gailišiem, kur izcirtumā bija paredzēta egļu stādīšana.

«Noskaņojums ir ļoti labs un darbīgs. Vēl jo vairāk uzmundrina fakts, ka esam daļa no visā Latvijā notiekošā procesa,» teica skolotāja Ilze Broka. «Bērni labprāt pieteicās talkai. Visi ir saņēmuši vecāku atļauju un nebaidās no uzmācīgajiem odiem.»

Pirms darba — izzinošas spēles

Kopā ar Daugavpils virsmežniecības Preiļu mežniecības mežziņa vietnieci Kristīni Stašulāni, Meža konsultāciju un pakalpojumu centra konsultanti Astrīdu Rudzīti bērni pirms došanās stādīt izzināja izzinošas spēles. Sadaloties komandās «Lāči», «Zaķi» un «Vāveres», skolēni saņēma uzdevumus. Bija jāatrod, jāizpēta un jāapraksta vismazākais, visgarākais un visneparastākais koks apkārtējā mežā.

Desmit minūšu laikā uzdevumi bija izpildīti — atrasts vien sprīdi garš divgadīgs bērziņš, gan ista staltaudzis, kuram grūti galotni saskatīt, kā arī divains milzenis izcirtuma malā. Par pareizi veiktajiem uzdevumiem, naskākajām atbildēm uz āķīgiem jautājumiem skolēni saņēma nelielas tematiskas balvas. Speciālistes atzina,

● Izcirtumā sagatavotajās vagās zeme sausa un sakaltusi. Skolotāji Ilze Broka un Ivetu Belousovu atzina, ka viņiem tā neesot pirmā iepazīšanās ar mežu. Arī sadarbība ar Preiļu mežniecību notiekot vairākus gadus. Tāpēc labprāt devušies uz Gailišiem, kur izcirtumā bija paredzēta egļu stādīšana.

● Vai zinājāt, ka pasaulē augstākā egle aug Bosnijā un ir 63 metrus gara, bet vecākās egles mūžs tuvojas 300 gadiem? Tādus interesantus faktus skolēniem pastāstīja mežsargs Guntars Vaivods.

● Visātrāk ar savu uzdevumu tika galā «Lāču» komanda. Viņi atrada tikai sprīdi garu un divus gadus vecu bērziņu. Foto: A.Šņepsts

sākumskolas klašu audzēkņi ir ļoti dabas pazinēji.

Strādāja ar prieku un rūpību

Ar egļu stādīņu īpatnībām, stādīšanas tehnoloģiju talciniekus iepazīstināja mežsargs Guntars Vaivods. Viņam ir 18 gadus ilga darba pieredze, pirmie paša stādītie koki sasnieguši jau triju, piecu un vairāk metru augstumu.

Izcirtumā, kur mežs tika izzāgēts pirms gada, sagatavota vieta stādīšanai. No kokaudzētavas «Podiņi» atvestās divgadīgās eglītes ir Baltkrievijas izcelsmes.

Paies daudzi gadu desmiti, kamēr kuslie stādīņi izaugs par staltiem kokiem. Kad mazie stādītāji paši būs vectēvi un vecmammās, viņi droši varēs ņemt pie rokas savus mazbērņus, vest uz Gailišiem un rādīt, lūk, te aug manis stādītais mežs.

L.Kirillova

Mūzikas pasaulē — ar savu vārdu

Plašais sporta laukums ir pilns ar skolēniem, kas skrien, spēlē bumbu, sacenšas dažādās disciplīnās. Darbojas tiesneši, bet daudzie līdzjutēji un skatītāji vēro sacensības. Sportisko garu uztur piemērota, dinamiska mūzika. Lielākas vai mazākas sporta sacensības, publiskus izklaides pasākumus brīvdabā vai telpās, atpūtu klubos, kafējnicās, bāros grūti iedomāties bez atbilstoša muzikālā fona. Un kur nu vēl sarīkojumi, balles, deju vakari, diskotēkas, kuru kvalitātes līmenis visciešākā veidā saistīts ar mūziku.

Viens no Līvānos jauniešu vidū visvairāk iecienītajiem un pieprasītākajiem diskžokejiem ir **Mārtiņš Apins**. Mārtiņa popularitāte pārsniegusi pilsētas un novada robežas, viņš «liek mūziku» arī Rīgas lielākajos naktsklubos, ar panākumiem piedalās Latvijas didžeingu konkursos un pērn nēmis dalību lielākajā pludmales festivālā Baltijas valstīs «Baltic Beach Party 2010», bet šogad — «Auto Exotica 2011».

Ar Mārtiņu sarunāties viegli. Viņš pieradis komunicēt ar daudziem, arī pirms tam nepazīstamiem, ļaudīm, ir atvērts un pozitīvi noskaņots. Diskžokejs ir cilvēks, kurš «likdams mūziku» tajā pašā laikā no malas stundām ilgi vēro, kā izklaides simtiem cilvēku, kāda atmosfēra valda pūlī, kur briest kas nelāgs, kāda noskaņa virto gaisā, un iekarsē vai nomierina publiku ar ritmu, skaņas, tembru maiņu.

Pirmajā vietā — izaugsme, pēc tam — popularitāte

Mārtiņš pašlaik piestrādā Līvānu deju mūzikas klubā «Moonlight» (Mēness gaisma) kā pasākumu organizators, reklāmists un *rezident didžeiss*. Viņš atzīst, ka jūtas priecīgs par to, ka pašlaik sācis pelnīt «labu naudu» ar didžeingu — mūzikas mikšēšanu, pasākumu organizēšanu, kā arī ar reklāmu. Pirms tam bija uzsācis mācības Jēkabpilī agrobiznesa koledžā, kur iesāka apgūt datorsistēmas administrēšanu, cerot kļūt par plaša spektra datorsistēmu speciālistu. Mācībām vajadzēja naudivu, un nācās tās uz laiku pārtraukt. Bija jāsāk pelnīt, vaļširdīgi saka Mārtiņš. Iesāisties vienā multimēdiju projektā un aizbraucis uz Portugāli, tāpēc mācības ielaistas, bet ir pilns apņēmības drīzākajā laikā mācīšanos turpināt.

Uz jautājumu, kad sācis pievērsties mūzikai, Mārtiņš atbild, nosaucot ļoti konkrētu datumu — 2007. gada 1. augustu. Var norādīt pat stundu — pulksten divos dienā. Humora izjūta viņam nav sveša, tomēr plašākā skaidrojumā jaunietis izstāsta, ka datums palicis atmiņā tādēļ, ka tā bijusi pirmā reize, kad kā diskžokejs stājies plašākas publikas priekšā. Piedalījies Līvānu bērnu un jauniešu centra rīkotajā pasākumā. No šodienas pieredzes vērtē, ka uzstājies ļoti neprofesionālā līmenī. Toreiz viņam bija 17 gadi. Tomēr ar mūzikas produkcēšanu — izveidošanu — bija

● **Mārtiņš Apins — Martins D** — pie didžeja pults Rudzātos notikušajā paraolimpiskajā dienā.
Foto: A.Šņepsts

sācis nodarboties nedaudz agrāk, iespējoties no tāda producenta, didžeja — UHU —, jeb istajā vārdā Gata Pastara, radot jaunus skaņdarbus, vēlāk arī radās interese par didžeingu. Man ne pārāk patika mūzika, ko tolaik spēlēja «disenē», atceras Mārtiņš, tāpēc mērķtiecīgi sāku apgūt didžeinga pamatus, lai varētu uzspēlēt citu stīlu mūziku un «veselīgi iekabināt» citiem — pieredzes bagātākajiem.

Ar laiku bērnu un jauniešu centrs Mārtiņam kļuva par pirmo darbavietu.

Diskžokejiņa — Mārtiņš saka, ka viņu sarunvalodā šis amats saucas — didžeings (un izstāsta mūzikas samiksēšanas un vārda didžeings priekšvēsturi) — mākslu jaunietis pamazām un neatlaidīgi apguva pats. Tiklīdz bija sasniegts labs līmenis, kopā ar citiem didžejiem Artūru Poikānu (DJ Reg — Bit) un Staņislavu Vitvicki (Dj ExteRic) šajā jomā sāka apmācīt jaunākus censoņus. Pa šiem gadiem piedalījies daudzos diskžokeju konkursos un guvis ļoti labus panākumus. Galvenā balva šādos konkursos parasti esot iespēja pēc tam uzspēlēt lielos saietos, — festivālos un tamlīdzīgi, kas ļauj iegūt plašāku publicitāti. Vērtēšanas kritēriji katrā konkursā esot nedaudz savādāki, jo mūzikas stili ir ļoti dažādi, un katram savi veidi, kā samiksēt, tāpēc nav vienotu kritēriju. Tā mūzikas padarišana ir tik plaša, ka to nevar ielikt kādos vienos rāmjos, skaidro jaunietis. Tāpēc katrā konkursā prasības citādi. Jaunajā diskžokeju paaudzē Mārtiņš ir gana atzīts un populārs, taču problēmu radot tas, ka viņš dzīvo tālu no Rīgas. Dzīvojot galvaspilsētā, nakts laikā varētu pas-

spēt pāris stundu uzspēlēt kādos četros — piecos klubos, kas radītu lielāku atpazīstamību. Tomēr pašlaik vairāk rūpējos par izaugsmi, nevis popularitāti, viņš atzīst. Pats veido savus remiksus, ko didžeju vidē sauc par «Mash Up», jeb latviskoti — sajaukumiem, kad divas dziesmas harmoniski saliek kopā un izveido vienu. Tas nācis modē, un šādi sajaukumi esot ļoti pieprasīti.

Mārtiņš pērn atzīts par vienu no labākajiem DJ'iem CoCo — LoCo konkursā, iegūstot pirmo vietu, kas deva iespēju performēt Baltijas vērienīgākajā festivālā «Baltic Beach Party 2010». Diemžēl pērn festivāls, viens no ievērojamākajiem deju mūzikas pasākumiem pludmalē, (tas trīs dienas risinājās Liepājā) notika pēdējo reizi. Pat saņņos nebija rādījies, ka varētu tikt pie iespējas uzspēlēt tik lielā pasākumā, parādīt sevi tik plašām masām, jo apmeklētāji bija skaitāmi desmitos tūkstošos. Ir spēlējis arī Baltijas lielākajā klubā «Essential», kā arī rezidējis Rīgas naktsklubā «PUSH», kurš piedāvā kvalitatīvus izklaides šovus, iekļaujot perkusionistu, ģitāristu un dejojāju performances (cilvēka vai cilvēku grupas apzināti veidots notikums, kas pauz iepriekš noteiktu ideju, izmantojot cilvēka ķermeni un jebkādas palīgīdzekļus), kā arī daudz ko citu.

Dzīvībai bīstamās izklaides

Ar Mārtiņu par mūziku, stiliem, didžeja saldo vai ne tik saldo maizes pelnišanu, par dažādiem piedzīvotajiem gadījumiem nakts izklaizi pasaulē, kas stipri vien atšķiras no naivas un bezrūpīgas gaisotnes, kad jāapskaņo kāds

bērnu pasākums, kurš notiek dienā, varētu runāt ilgi un daudz. Jauns cilvēks, kurš neatlaidīgi iet uz mērķi, sevi pilnveido, izvirza aizvien jaunus uzdevumus, — tādu mūsdienu sabiedrībā ir daudz. Bet viņa biogrāfijā ir vēl kāda lieta, kas uz Mārtiņa dzīvi, viņa sasniegto, centieniem liek palūkoties ar savādāku skatījumu. Pārdzīvots vismelnākais izmisums, izturētas visdrausmīgākās fiziskās un garīgās sāpes ...

Sis datums — 2003. gada 20. septembris, tāpat kā dzimšanas diena — 20. aprīlis — ierakstīts viņa Liktnens grāmatā. Toreiz Mārtiņam bija 13 gadi. Sevi pusaudža vecumā viņš atceras kā ekstrēmu piedzīvojumu meklētāju, kā puiku, kas ne no kā nebaidās, kas gatavs uz risku, nedomājot par sekām. Nebija jau viņš tāds vienīgais. Draugu barīnš tāds pats. Līvānu čaliem toreiz skaitījās «kruti», ja var pieķerties pie vilciena, kuri pilsētai cauri kursēja bieži, un pabraukt kādu gabaliņu. To, ka tā ir rotaļšanās ar nāvi, neviens nedomāja. Kas gan ir trausla cilvēkberna dzīvība pret milzīgu dzelzs monstru? Kad vilcieni uzsāka braukt vai arī stājās Līvānu stacijā, pārdrošnieki ķērās pie kāpnītēm un uz tām vizinājās. Pēc tam nolēca. Zināja, ka neko tādu nedrīkst darīt, tāpēc centušies, lai stacijas darbinieki nepamanā. Bet arī pieaugušie nekādas aizliegumus neņēma vērā, pāri dzelzceļa slīdēm staigāja pa taisno uz darbu, atpakaļ.

Tā bija stulba izklaide, Mārtiņš saka par notikušo, no kā sekas un invaliditātes grupa palikusi uz mūžu. Todien viņi spēlēja strībolu tirgus laukumā. Kādam iesāvās galvā ideja par vilcieni, un viņi aizjoza pie tā. Mārtiņš pie-

ķērās pie cisternas sānu trepītēm, bet tās bija saliekušās, un zēns krita. Viņa kāja pakļuva zem riteņa...

Paldies ārstiem, mammai, tuviniekiem

Turpmākie brīži pagāja tumsā. Mārtiņš atceras vēlāko. Vilciens ir aizbraucis, no tā neviens neko neievēroja. Viņš ir viens, sāpju šokā. Cenšas kaut ko darīt sadragātajai kājai. Draugi bailēs aizmukuši. Netālu kāds cilvēks vienaldzīgi nes divriteni pāri slīdēm. Kādi jaunieši izsauca «ātro». Kaut kādā mistiskā veidā dalīja no kājas, no nerva turējās kopā. Mārtiņš vislielāko pateicību saka Gailezera plastiskās, rekonstruktīvās un mikroķirurģijas centra ārstu brigādēm, kas stundām ilgi veica operācijas. Kopā 17. Sākumā pirmās desmit, vēl pēc kāda laika — septiņas, jo radās iekaisums un vajadzēja izņemt daļu no kaula, bet pēc tam ar īpašu metodi kāju stiept garumā. Liela nozīme bija Mārtiņa lielajam gribasspēkam un apņēmībai, ka jānostājas pašam uz savām kājām, tāpēc līdz spēku izsikumam vingrināja kāju gan pēc pirmās, gan otrās operāciju sērijas. Bija ļoti smagi, bet es zināju, ka viss būs kārtībā, ja neatlaidīgi trenēšos, saka puīsis. Viņš no sirds pateicīgs ārstiem, savai ģimenei un radiem, kas viņu visu laiku uzmundrināja, neļāva slinkot, palīdzēja atgriezties normālā dzīvē. Atgūt pašapziņu un ticību, ka esi sabiedrībai vajadzīgs.

Bargs tētis nebūs

Vai šodien arī puīseli Līvānos iziet uz tik ekstrēmām un dzīvībai bīstamām pārdrošībām, ķeroties pie vilcieniem? Es nezinu, atbild Mārtiņš, bet pieļauj, ka tā varētu būt. Bet tie noteikti esot tādi, kas nav atraduši veidu, kā piepildīt brīvo laiku. Kuriem vecāki aizņemti ar savām lietām, bet atvasēm nav, ko darīt. Tādā vecumā visi domā, ka nekas jau ļauns nenotiks, ja vien, protams, neesot «blats» pie kāda sargeņģeļa. Viņam gan bērnbībā «veicās» iekulties visādās nepatīkšanās. Skraidot pa jaunbūvēm, izkrita no ceturtā stāva. Spēlējoties pakļuva zem ledus. Un vēl visādi notikumi, par kuriem nemaz nav stāstāms. Saviem bērniem, kas kādreiz nākotnē varētu būt, Mārtiņš nebūšot stingrais tētis, kas ne soli neatlaiž no sevis un vadā aiz rociņas, bet to, lai viņi būtu iesaistīti saturīgās nodarbībās, kas viņiem iepatītos, par to gan gādāšot. Bet vai tas palīdz visos gadījumos? Viņam pašam laiks bijis pietiekami aizpildīts, jo trenējies taekvondo, basketbolā, futbolā. Bet arī blēņām kopā ar pagalma puīšiem atradies laiks.

Par savu ģimeni Mārtiņš vēl nedomā. Ai, nē, nē, es vēl gribu patusēties, viņš ar smaidu atbild uz šo jautājumu un atgriežas pie didžeja pults. Visu sarunas laiku fonā skanēja Mārtiņa mikšētā mūzika.

Starp citu, arī «Googlē», kā arī <http://djtop.lv/dj/martin-d/> atrodams Mārtiņa vārds un plaša informācija par viņa darbošanos mūzikas jomā, kā arī iespējas kontaktēties sociālajos tīklos.

L.Rancāne

DAUGAVPILS

Daugavpili uzstādīs pieminekli labestībai

Daugavpili atklās pieminekli labestībai. Ar šādu priekšlikumu tikšanās laikā ar Daugavpils domes priekšsēdētāju Žannu Kulakovu nāca klajā sabiedriskā organizācija «Starptautiskā labestības akadēmija».

Dažādās valstīs ir uzstādīti jau vairāk

nekā 10 šādi pieminekļi, un to plānots atklāt arī Daugavpili festivāla «Laimīgā ģimene» laikā augustā. Idejas autori skaidroja, ka par labestības simbolu viņi izvēlējušies pieneņi. Pagaidām tika apspriesta tikai ideja, bet konkrēta vieta, kur

tas varētu atrasties, vēl nav zināma.

Tikšanās laikā tika runāts arī par palīdzību bērniem ar īpašām vajadzībām. Organizācija ir nodibinājusi savu fondu un kopīgi ar sociālo lietu pārvaldi isteno projektu, lai atbalstītu Daugavpils bērnus in-

validus. Žanna Kulakova uzsvēra, ka Daugavpili liela uzmanība tiekot veltīta darbam ar bērniem invalīdiem, lai viņi justos piederīgi sabiedrībai un iegūtu dzīvei nepieciešamās iemaņas.

«Latgales Laiks»

KRĀSLAVA

Zemnieka pasaules slavas noslēpums

Dagdas spēkavīrs

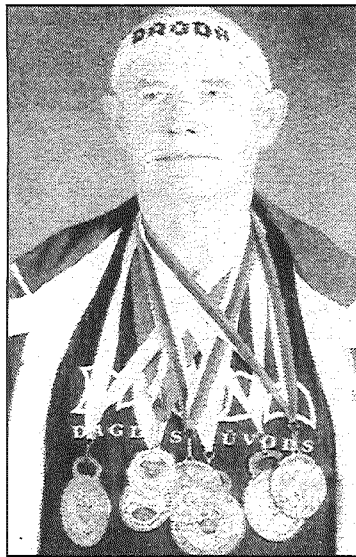
Antons Arnicāns, kuram pēc pusgada aprītēs 74 gadi, turpina apstiprināt veselīgu dzīves veidu un pierādīt, ka, dzīvojot provincē, var iemantot pasaules popularitāti.

Pavasārī, dodoties uz Vitebsku, kur notika pasaules un Eiropas čempionāts, kā arī M.Lomonosova piemiņas IV starptautiskais turnīrs svaru bumbu sportā, Latgales svarcēlājs sacīja sev: «Laiks pielikt punktu». Domāja atvadīties no draugiem — sacensību partneriem, kuru vairāku desmitu gadu garumā sakrājies ne mazums, un ar to pabeigt sporta karjeru. Taču nekā nebija.

Komandējums uz Baltkrieviju izrādījās visražīgākais viņa dzīvē. Pasaules svarcēlāju meistarsacensībās piedalījās 300 stiprā dzimuma pārstāvji un gandrīz 50 sievietes. No Baltkrievijas, Grieķijas, Itālijas, Kazahijas, Krievijas, Somijas, Baltijas valstis pārstāvēja Vladislavs Petrovs no Daugavpils, Antons Arnicāns un Nikolajs Ratuševs no Dagdas novada. Antons Arnicāns savā svara kategorijā vecuma grupā no 70 līdz 74 gadiem izcīnīja piecas personīgās zelta un vienu sudraba medaļu. Un nevienā sporta programmas veidā neiztika bez spēcīgiem sāncensiem. Turklāt kaimiņi baltkrievi pierunāja latgalieti startēt stafetē par Baltkrievijas izlases komandu, kur Antons Arnicāns papildināja savu kolekciju ar vēl vienu otrās pakāpes diplomu.

Kad vajadzēja atvadīties no savas sporta hobija kolēģiem, tie sāka pierunāt pasaules čempionu piedalīties veterānu svarcēlāju pirmajās olimpiskajās spēlēs, kurām jānotiek augustā Arhangeliskā. Krievijas spēkavīru pilsētā Antons jau bijis četras reizes, bet pieci ir laimīgs skaitlis. Gan ziemeļnieks Hermanis Miņins, gan omskietis Anatolijs Kačāns, gan Tambovas smagatlēts Jurijs Skrebkovs, gan ukraiņis Nikola Levčenko, gluži kā vienojušies, teica: «Bez tevis, Anton, olimpiskās spēles nav spēles. Nem piemēru no svarcēlājas Ludmilas Čerepahas, kura līdz 46 gadiem sakrāja deviņus kilogramus medaļu! Bet ko tu dari? Ari Hermanis Miņins, būdams 77 gadus vecs, turpina piedalīties sacensībās.» Dagdieteis aizdomājās, taču neapsolīja. Ja trauma, kas iegūta Vitebskā, ceļot svara bumbu, sadzīs...

Arnicānu māja klusajā Asūnes

● Svarcēlājs Antons Arnicāns, zelta medaļu ieguvējs savā vecuma grupā pasaules stiprāko spēkavīru čempionātā.

ielīnā atgādina muzeju. Kausi, septiņi desmiti medaļu, piemiņas balvas, diplomu. Jaunākie, Baltkrievijā saņemtie diplomu ar Starptautiskās svarcēlāšanas sporta federācijas prezidenta, itālieša T. Picikemi parakstu. Medaļas tādas, ka prieks skatīties, ar zelta lāsojumu, skaistas un smagas, kā darbs, ko prasīja izcīnītās medaļas. Sports palīdzēja Antonam ieraudzīt pasauli — vairākkārt apmeklēt Krievijas pilsētas, Vācijas Hamburgu, kaimiņvalstis Lietuvu un Igauniju, ļoti daudz piedalījies sacensībās dzimtajā Latvijā. Baltkrievijas apmeklējums kļuva par istu triumfu.

Pasaules un Eiropas čempiona nosaukums tiešām izraisa sajūsmu. Latvijas lepnums, ko apstiprina milzums daudz apbalvojumu, cilvēks, kas padarījis mazo Latviju slavenu visā pasaulē. Kāds ir viņa neiedomājamo fizisko spēju noslēpums? Izrādās, neredzētu spēku un sportisko degsmi Antons smeļas ne tik daudz treniņos, cik pastāvīgos lauku darbos, kas viņu dara laimīgu. Ari intervijas dienā sarunu biedrs bija steidzīgs, jo pagalmā saimnieku gaidīja ķēve Linda, kuras spalva spīdēja un laistījās. Pavasara diena gadu baro...

Antona Arnicāna mantojamā zeme atrodas piecu kilometru attālumā no Dagdas. Tur, lielajā Račevas ciemā, arī pagāja viņa pēckara bērnība. Viņam rūgti ir atcerēties to laiku. Tagad no trim desmitiem ciema māju līdz mūsu dienām saglabājušies tikai katra piektā. Laukos pašlaik palikuši cilvēki, kuri ir vai nu ļoti uzticīgi zemei, vai arī tie, kuriem nav, kur likties. Lauku dzīve nekad nav bi-

● Antons ar savu uzticamo palīdzi Lindu.

jusi viegla, tāpēc, rodoties pirmajai iespējai, vietējie cilvēki pēckara gados bēga uz pilsētām. Tikai tādu masveida migrāciju, kā pēdējos divos gadu desmitos, Latgale vēl nav pazinusi.

Bērnība ir visneaizmirstamākais laiks, īpaši, ja tu dzīvo draudzīgā ģimenē un apkārt ir pasakaina daba. Lauku dzīves proza ir nebeidzams darbs, un tikai garie ziemas vakari dod nelielu atelpu. Antons, vecākais no sešiem brāļiem, labi atceras, kā bēdējās tēvs, kad jaunās kolhoza dzīves dibinātāji, nemaz nejaudējusi, atņēma daudz bērnu ģimenei pāri darba zirgu. Lai kaut kā nomierinātu savu zemnieka sirdi, tēvs pat ar prieku piekrita strādāt par zirgkopi. Ar lielu zirgu baru jāja pieguļā, bet pa dienu viņu aizvietoja dēli. Tolaik Antons arī iemīlēja zirgus, un zēna lielākā laime bija jāt un uzvarēt jāšanas sacensībās starp vienaudžiem. Nesenajos kolektīvo saimniecību sabrukuma un jaunajos mērnieku laikos Antons Arnicāns noformēja mantojamo zemi un par pāris tēva zirgiem atguva šķirnes ērzeli. Tas bija retais gadījums, kad taisnība triumfēja, un drīz vien Antons veiksmīgi apmainīja straujo Arodu pret pāris darba zirgiem, šim nolūkam pat devās uz Gulbeni. Neiedomājoties savu dzīvi bez zemnieka galvenā palīga, viņš tagad rūpīgi kopj jau septīto savu zirgu un ir pilnībā apmierināts ar Lindu, ar ko piedalās arī darba zirgu svētkos

«Brīvība» un ir izcīnījis pat galveno balvu.

Bez lauku darbiem Antons ir gluži kā bez gaisa. Daļu no savas zemes viņš iznomā, bet pārējā audzē graudaugus, kartupeļus, citus dārzeņus. Ari siena sagāde zirgam prasa lielu darbu, — lūk, arī treniņš. Katru dienu Antons sāk ar rīta rosmi, bet svaru bumbas biežāk cilā ziemā, kad uznāk noskaņojums. Vecums nav joka lieta, bet ar gadiem vēl var pastrietīties — viss cilvēka rokās. Spēks nāk ar laiku, bet saglabāt možu garu, kad aiz muguras jau 70, izdodas tikai retajam.

No kurienes tāds nevaldāms azarts un interese par sportu? Piecdesmitajos gados sagādājās tā, ka viņam nācās mācīties Rīgas arodskolā. Apguva galdnieka specialitāti kopā ar bērnu nama audzēkņiem — ne reizi vien viņam vajadzēja aizstāvēties. Rīgā nācās līdz mielēm iepazīt izdzīvošanas skolu, ka vājais var palikt bez uztura devas. Darba biogrāfiju sāka mēbeļu kombinātā Sarkandaugavā, bet, kad atnāca strādāt uz uzņēmumu «Latvijas bērzs», spēcīgo puisi pamanīja un uzaicināja spēlēt futbola komandā, un Antons gadus četrus spēlēja Staļina rajona izlases komandā. Kādi laiki — tādi nosaukumi. Antona divas māsas palika Rīgā, trešā — Salaspilī, bet viņu nezināms spēks vilināja uz mājām. 19 gadu vecumā atgriezās dzimtajā pusē. Te viņš uzņēmās Dagdas rajona sporta kluba «Vār-

pa» sporta instruktora amatu. Neklātienē ieguva vidējo izglītību un pat pāris gadus strādāja par fizikultūras skolotāju Asūnē. Tur liktenis viņu saveda ar jauno grāmatvedi Škaidriti. Abiem nesen apritējusi kopdzīves 45. gadadiena. Strādīgās ģimenes galvenā bagātība — dēli Aivars un Ainārs, kā arī mazmeita Laura. Darbos un ģimenes rūpēs ātri aizritējuši gadi. Vairāk nekā trīs gadu desmitus Antons nostrādāja Dagdas elektrisko tīklu rajonā, bet pēc tehnikuma pabeigšanas — par energouzraudzības inspektoru.

Nemanot Antons Arnicāns sasniedza pensijas vecumu. Laba pilsētas māja, zemes gabals vietās, kas pazīstamas kopš bērnības, pāris šķirnes kazu. Svarcēlāja ar pasaules slavu sporta sasniegumu kaldināšanā svarīga loma bija arī veselīgam lauku uzturam. Šis pavasaris Antonam sagādāja divkāršu prieku. Nesen Rīgā viņam svinīgos apstākļos tika pasniegta 1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīme. Tajos neaizmirstamajos tautas atmodas gados šķita, ka Latvijas Republikas proklamētā neatkarība paver jaunus horizontus. Taču aizritējušie divi gadu desmiti sagādāja vienlaidus vilšanās — pieviltas tautas intereses, izpārdota dzimtene. Antonam šajā ziņā ir savs viedoklis: «Vecie partijas amatvīri veikli iekārtojās jaunās varas struktūrās un turpina mulgot cilvēkus.»

«Ezerzeme»

Bērnu pornogrāfijas aprīte internetā — 2010. gada statistika

Situācija Latvijā

Kopš 2007. gada Latvijas Interneta asociācijas elektronisko ziņojumu līnija ir saņēmusi un apstrādājusi 1559 ziņojumus par dažādiem pārkāpumiem internetā, 22 no gadījumiem ziņojumi ir veicinājuši kriminālprocesu uzsākšanu, 19 par bērnu seksuālu izmantošanu saturošu materiālu izplatīšanu, mazgadīgu personu prostitūciju un bērnu mudināšanu iesaistīties seksuāla rakstura darbībās, četri kriminālprocesi uzsākti par finanšu krāpšanās gadījumiem.

2010. gadā saņemti 899 ziņojumi, no tiem 106 bijuši par bērnu seksuālu izmantošanu saturošu materiālu izplatīšanu un pieejamību internetā. Valsts policijai pārsūtīti 34 ziņojumi un četri no gadījumiem ir veicinājuši kriminālprocesu ierosināšanu tieši par bērnu seksuālu izmantošanu saturošu materiālu izplatīšanu. Kopā 2010. gadā pēc Valsts policijas datiem ierosināti 22 kriminālprocesi par pornogrāfijas aprītes pārkāpumiem un bērnu pornogrāfijas materiālu izplatīšanu.

Situācija Eiropā un pasaulē

Latvijas elektronisko ziņojumu līnija ir starptautiskās INHOPE asociācijas biedrs. INHOPE asociācijā šobrīd darbojas 39 organizācijas no 34 pasaules valstīm – Eiropas valstīs, Krievijā, Amerikas Savienotās Valstīs, Kanādā, Austrālijā, Dienvidāfrika, Taivānā, Dienvidkoreja. 2010. gadā INHOPE asociācija izveidoja vienotu statistikas datubāzi par

bērnu seksuālas izmantošanas materiālu pieejamību internetā. Gada laikā datu bāzē tika reģistrēti 24 047 ziņojumi par internetā pieejamiem bērnu seksuālas izmantošanas materiāliem – 21 949 bija unikālās tīmekļa vietņu adreses.

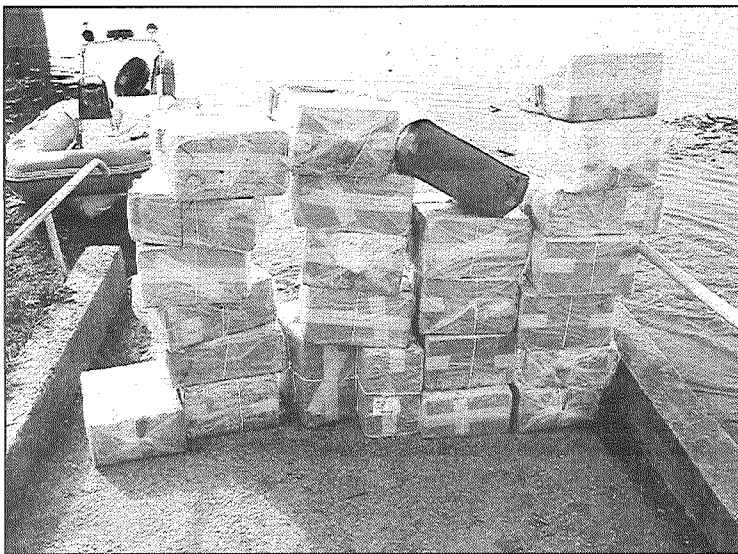
Datubāzes dati parāda arī informāciju par lapām un tajā pieejamo materiālu raksturu – 78% no lapām bijušas ar bezmaksas saturu, 22% ar maksas saturu. Materiālos attēloti: 25% gadījumu pubertātes vecuma bērni, 71% pirms pubertātes vecuma bērni un 4% zīdaiņi. 77% gadījumu materiālos attēlotas meitenes, 11% zēni, bet 12% gadījumu materiālos attēloti abu dzimumu bērni.

Eiropas policijas birojs EUROPOL 16. martā publicēja paziņojumu par vērīenīgas slepenas operācijas rezultātiem pedofilu tīkla atklāšanā. Trīs gadus ilgušajā izmeklēšanā ar kodēto nosaukumu “Glābiņš”, 30 pasaules valstīs identificēti un paglābti no turpmākas seksuālas izmantošanas 230 bērni. Policijai izdevies identificēt 671 aizdomās turamos, veikt 184 arestus, žurnālistiem norādīja Eiropas policijas biroja direktors Robs Veinraits. Izmeklēšana turpinās, un EUROPOL paredz vēl vairāk arestētu noziedznieku un identificētu upuru.

Lai efektīvāk cīnītos pret bērnu seksuālas izmantošanas materiālu aprīti internetā, atklātu noziedzumu izdarītājus – gan šādu materiālu radītājus, gan izplatītājus, kā arī identificētu upurus un sniegtu viņiem rehabilitāciju, ir nepieciešama aktīva sabiedrības līdzdalība, ziņojot par bērnu seksuālas izmantošanas materiālu aprīti internetā.

Pieķerti Daugavas plostnieki — kontrabandisti

Kā informē Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes priekšnieka palīdze Ingunu Pužule, aprīļa nogalē, veicot Daugavas baseina kontroli, policijas darbinieki Krāslavas novada teritorijā Daugavas krastā atrada 25 kastes ar 250 000 cigarešu, kurām nebija Latvijas Republikas akcīzes marķējuma.

● 250 tūkstoši cigarešu, kas iesaiņotas pret samirkšanu, uz Latviju no Baltkrievijas atceļojušas pa Daugavu uz plostu.

Cigarešu iesaiņojums liecināja, ka tās no Baltkrievijas uz Latviju, visticamāk, atceļojušas ar plostu pa upi, teic policijas pārstāve. Par notikušo uzsāks kriminālprocess pēc Krimināllikuma 221. panta 1. daļas — par alkoholisko dzērienu vai tabakas izstrādājumu nelikumīgu uzglabāšanu, pārvietošanu (pārvadāšanu) vai realizāciju, ja tā rezultātā radīs būtisks kaitējums.

Savu klātbūtni pie cigarešu kastēm nākas skaidrot turpat pieķertajam 1982. gadā dzimušajam vīrietim. Turpinās izmeklēšana.

CSDD INFORMĀCIJA

Maijā velosipēdus var reģistrēt bez maksas

Ceļu satiksmes drošības direkcija (CSDD) piedāvā maijā bez maksas veikt velosipēdu reģistrāciju.

Šādu pakalpojumu ir iespējams saņemt, izmantojot CSDD piedāvātos e-pakalpojumus (www.e.csdd.lv). Turklāt reģistrāciju ir iespējams veikt arī jebkurā CSDD nodaļā un kopš maija sākuma izsludinātās kampaņas «Velosipēdus redzi?» ietvaros.

Kā informē CSDD sabiedrisko

attiecību daļas speciālisti, vienotā velosipēdu reģistra veidošanas nolūks ir aizsargāt šo tik populāro pārvietošanās līdzekļu īpašniekus no zādzībām. Ar CSDD gādību izveidota vienota datu bāze, kura ērti lietojama kā velosipēdu īpašniekiem, tā arī tiesībsargājošo institūciju pārstāvjiem. Velosipēda īpašnieks ātri var pierēģistrēt savu divriteni, bet gadījumā, ja tas tiks nozagts un atrasts, policija var noskaidrot velosipēda likumīgo

īpašnieku.

Lai reģistrētu velosipēdu, jānorāda tā marka, modelis un rāmja numurs, bet, lai vieglāk būtu to atpazīt, ieteikts pievienot arī velosipēda un rāmja numura foto. Velosipēda reģistrāciju var veikt pilngadīga persona, bet bērnam rēģistrē vecāki, aizbildņi vai aizgādņi.

Velosipēdu reģistrācija ir brīvprātīga. Maija sākumā CSDD uzturētajā reģistrācijā bija fiksēti tikai 737 velosipēdi.

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē reģistrētie notikumi

Nedeva ceļu vilcienam

9. maijā Daugavpils novadā Kalkūnes pagastā 1966. gadā dzimis vīrietis, vadot automašīnu Volvo S70 (no Medumu puses Daugavpils virzienā) un šķērsojot dzelzceļa pārbrauktuvi, nedeva ceļu vilcienam. Notika abu transportlīdzekļu sadursme, kuras rezultātā vieglā automašīna ar triecienu iesviesta grāvī. Laimīgā kārtā cilvēki negadījumā nav cietuši, taču bojāta gan automašīna, gan lokomotive.

Automašīnas vadītājs pēc negadījuma policijai skaidroja, ka spilgtajā saulē nemaz nebija pamanījis aizliedzošo luksofora signālu. Savukārt vilciena vadītājs norādīja, ka, pamanot auto, kura negrasiņās apstāties, vairākkārt devis skaņas signālus un izmantojis avārijas bremzes, lai apstātos. Dīemžēl automašīnas vadītājs nebija reaģējis: Tagad viņu gaida administratīvā atbildība.

Atpakaļgaitā uzbrauca invalidam ratiņkrēslā

9. maijā ap pusdienlaiku Ludzā kāda 1984. gadā dzimusi sieviete, vadot automašīnu VW Passat atpakaļgaitā, zaudēja uzmanību, nepārliecinājās par manevra drošību un rezultātā uzbrauca invalidam ratiņkrēslā. Invalids ar ratiņkrēslu apgāzās, gūstot nelielas traumas.

Automašīnas vadītāja pēc negadījuma palīdzēja cilvēkam nokļūt atpakaļ krēslā, taču, neziņojot par notikušo negadījumu policijai, notikuma vieta atstāja. Uzsāks kriminālprocess, turpinās izmeklēšana.

Tur aizdomās par astoņām zādzībām no automašīnām

9. maijā kriminālpolicijas darbinieki aizturēja kādu 1990. gadā dzimušu vīrieti, kurš tiek turēts aizdomās par astoņām pastrādātām zādzībām no automašīnām. Zināms, ka laikā no 5. līdz 9. maijam viņš dažādos Daugavpils dzīvojamu namu mikrorajonos no pagalmos atstātām automašīnām zādzis audioaparāturu un citas mantas.

Par zādzībām uzsākti kriminālprocesi pēc Krimināllikuma 175. panta 3. daļas. Šo kriminālprocesu izmeklēšanas gaitā kriminālpolicijas darbinieki nāca uz pēdām agrāk jau četras reizes par zādzībām sodītajam Daugavpils iedzīvotājam. Aizturēšanas brīdī pie viņa tika atrastas no kādas automašīnas nozagtas mantas. Aizdomās turētāis savu vainu atzinis.

Policija informē, ka tikai divas no apzagtajām astoņām automašīnām bijušas aprīkotas ar signalizāciju. Turpinās izmeklēšana.

Traktora un motobloka avārijā — upuris

6. maijā Ilūkstes novada Bebreņu pagastā ceļa Ilūkste — Bebrene — Birži 14. kilometrā notika traktora, kuru vadīja 1966. gadā dzimis vīrietis, un pretimbraucošā motobloka, kuru vadīja 1942. gadā dzimis vīrietis, sadursme. Pēc negadījuma motobloks nobrauca no ceļa un apgāzās.

Traģiskākais ir tas, ka negadījumā cieta motobloka pasažiere, 1946. gadā dzimusi sieviete, kura no gūtajām traumām pa ceļam uz slimnīcu nomira. Medicīniskā palīdzība bija nepieciešama arī motobloka vadītājam.

Nozaga, brauca, izraisīja avāriju

Naktī uz 10. maiju Ludzā tika nozagta automašīna Opel Vectra. No rīta nozagtais spēkrats tika atrasts avārijas vietā turpat pilsētā. Persona, kas bija sēdusies pies tūres, netika galā ar vadību, tāpēc auto ietriecās elektrības stabā.

Tajā pašā dienā izmeklēšanas gaitā kriminālpolicijas darbinieki uz aizdomu pamata aizturēja divus vietējos vīriešus, kuri agrāk jau vairākkārt sodīti par dažādām zādzībām, tostarp arī par automašīnu zādzībām. Izmeklēšana turpinās pēc Krimināllikuma 175. panta 2. daļas — par zādzību, ja tā izdarīta atkārtoti vai ja to izdarījis personu grupa pēc iepriekšējas vienošanās. Izmeklēti tiek arī ceļu satiksmes negadījuma apstākļi. Tiek skaidrots, kurš no vīriešiem negadījuma brīdī vadīja auto, jo viņam nāksies atbildēt gan par avārijas izraisīšanu, gan notikuma vietas atstāšanu.

Puikas zaga datorspēli, bet atrada 30 000 latu

10. maijā izdarīta zādzība no kādas mājas pirmā stāva dzīvokļa Rēzeknē. Iekļūstot telpā caur lodžiju, garnadži paņēma 30 000 latu. Uzsāks kriminālprocess pēc Krimināllikuma 175. panta 4. daļas — par zādzību, ja tā izdarīta lielā apmērā.

Drīz vien operatīvo pasākumu rezultātā policijas darbinieki nāca uz pēdām trim 11 līdz 12 gadus veciem zēniem. Pie viņiem tika atrasta daļa nozagtās naudas, kā arī mantas, kuras viņi bija paspējuši iegādāties par paņemto naudu.

Noskaidrots, ka zēni pa logu bija pamanījuši dzīvoklī kārotās datorspēles iepakojuma kastī. Izsitot lodžijas stiklu, viņi iekļuva dzīvoklī un pārsteigt atklāja, kas kastē ir nevis spēle, bet daudz naudas. Puikas to paņēma un nekavējoties sāka īstenot savus sapņus. Viņi pirka visu, ko vēlējās — velosipēdus, apavus, arī datorspēles.

Policijas pārstāve piebilst, ka divi puikas policijas uzmanības lokā bija nonākuši jau iepriekš, kad kādā veikalā mēģināja pastrādāt zādzību.

Turpinās izmeklēšana. Kaut arī zēni vēl nav sasnieguši vecumu, no kura iestājas kriminālatbildība, par savu rīcību viņiem nāksies atbildēt. Savukārt vecākiem vajadzēs atlīdzināt nodarītos zaudējumus.

Meklē cietsirdīgus laupītājus

Kāds vīrietis un sieviete tiek turēti aizdomās par saistību ar laupīšanu, kas tika izdarīta 17. aprīlī Daugavpils novada Lauceses pagastā. Kādā nomaļā mājā vīrietis uzbruka 1935. gadā dzimusiai mājas saimniecei, sasēja viņu un nozaga naudu — 600 latus, kā arī kredītkarti un mobilo telefonu. Laupītājs devās prom, pametot pensionāri sasietu bezpalīdzīgā stāvoklī. Cietušajai tikai laimīgas sagādīšanās pēc izdevās izvairīties no mokošas nāves, jo viena pati viņa nebūtu spējusi atsavināties.

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes informācija

VESELĪBA

Karš ar lieko svaru sākas galvā

● Ja vēlme ēst ir saistīta ar emocijām, mēs vairs nejūtam, kad organisms sūta sāta signālu. Tikai apmierinājuši «izsalkumu» savā galvā varam cerēt uz ilglaicīgu rezultātu.

Pētījumi rāda, ka ik 30 gadus aptaukojušos cilvēku skaits pasaulē divkārtas. Gandrīz 80% cilvēku ir mēģinājuši ievērot diētu. Daudziem izdodas samazināt svaru, bet sasniegtos rezultātus neizdodas saglabāt ilgstoši. Pirmajos gados svaru atgūst vairāk nekā puse cilvēku.

Kāpēc neizdodas saglabāt samazināto svaru? Daudziem ir lieliska atruna: straujās dzīves temps, spriedze darbā, sēdošs darbs, gribasspēka trūkums u.tml. Taču tās patiešām ir tikai atrunas.

Kāpēc kļūstam apaļgāki?

Ir divi svarīgākie iemesli. Visbiežāk liekais svars rodas enerģijas disbalansa rezultātā, tas ir, saņemam vairāk enerģijas nekā patērējam: daudz ēdam — maz kustamies. Enerģijas pārpilnība krājas organismā tauku veidā.

Otrs svarīgākais aptaukošanās iemesls ir mūsu ģimene. Tā ir iedzimtība un ģimenes ēšanas tradīcija. Novērot, ka maksimāli ģenētiski «atkarīgi» ir māte un meita. Mazliet mazāk mātēsvars nosaka dēla svaru, un pavisam maz bērnu svārs ir atkarīgs no viņu tēva svara. Tomēr lielāka ietekme nekā iedzimtībai uz bērna svaru ir viņa uztura režīmam un sastāvam.

Kāpēc sievietēm ir grūtāk tikt vaļā no liekā svara?

Sievietēm liekais svārs visātrāk krājas gurnu un sēžas rajonā, bet tikt vaļā no uzkrātajiem kilogramiem šajās vietās ir visgrūtāk. Pēc mediju domām, apaļas gūžas un sēžamvieta ļoti daudz ko nosaka grūtniecības laikā, tāpēc sievišķais hormons estrogēns arī koncentrē taukus tieši šajā apvidū.

Daba ir ieprogrammējusi sievietes ķermeni uzkrāt taukus bērnu, kurus varbūt pat neplāno, drošībai. Turklāt māte daba sievietes ir apdāvinājusi ar divkārt lielāku tauku daudzumu organismā nekā vīriešus. Viņiem arī svārs samazinās ātrāk nekā sievietēm.

Kļūsim slaidi bez diētām

Mēneša laikā drīkst zaudēt ne vairāk kā divus kilogramus. Nemot vērā to, ko sola reklāma, jaunākie pētījumi apstiprina, ja vēlami izvairīties no *jo-jo* efekta, uz visiem laikiem ir jāaizmirst drastiskas tievēšanas diētas. Vispirms jebkura diēta — tie ir ierobežojumi, kuri var radīt depresiju. Ja sieviete baiļojas, viņa gluži vienkārši nespēj tievēt. Stingra uztura kontrole organismam ir nebūt ne mazs stress. Savukārt daudzas sievietes mēdz nomākt negatīvas emocijas tieši ar ēdienu...

Kā bez pūlēm tikt galā ar nemitīgu izsalkuma sajūtu

Ir darbīgā viela, ko iegūst no *Colotropis gigantea* krūma mizas, tā samazina apetīti un regulē vielmaiņu.

No dabas vielām ražotās zāles iedarbojas uz izsalkumu un sāta centru smadzenēs, tāpēc nomāc izsalkuma sajūtu. Tiek apēsts mazāk, tievēts veselīgāk un bez papildu stresa.

Colotropis gigantea krūma mizas palīdz veidot pareizu uztura paradumus — tiek pierasts ēst mazākas porcijas, vairs negribas taukiem un kalorijām bagātu ēdienu. Īpaši tas palīdz vakaros, kad daudzus piemeklē «pārēšanās lēkmes», ir vieglāk nemokoties izturēt psiholoģisko izsalkumu.

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS

Vārkavas novada dome Eiropas Sociālā fonda līdzfinansētā projekta „Speciālistu piesaiste Vārkavas novada pašvaldībā” ietvaros konkursa kārtībā aicina pieteikties **vides inženieri un sociālo darbinieku.** Galvenie darba pienākumi, prasības un informācija pretendentiem publicēti Vārkavas novada pašvaldības informatīvajā portālā www.varkava.lv/jaunumi. Konkurss aktuāls līdz 2011. gada 26. maijam.

LPKS „Baltic Meat Standard” iepērk liellopus, jaunlopus. Sver uz elektroniskajiem svāriem. Samaksa tūlītēja. Tālr. 63354097, 20250289.

SIA „LATVIJAS GAĻA” iepērk liellopus, aitas, jaunlopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 28761515.

SIA «SENLEJAS» iepērk liellopus, jaunlopus, piena teļus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 65322454, 26190124, 26604491.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, aitas, zirgus, cūkas. Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 26142514, 20238990.

Pārdod

sēklas kartupeļus 'Zilacite', 'Manako'. Tālr. 26175234.

lopbarības graudus Krustpils pag. Tālr. 22833661;

AUDI 100 (1989. g. izl., 2,2i, melnā krāsā, jaunas M+S riepas, lietie diski, TA līdz 12.2011., Ls 750). T.29758085;

AUDI 100 (1990. g. izl., TA, 2,3, Ls 500), OPEL SENATOR (1994. g. izl., 2,6, automāts, Ls 250), AUDI 100 (1987. g. izl., bez TA, Ls 230). T.22082828;

AUDI 80 (1994. g. izl., sudraba krāsā, 2,0 mono, 172000 km, alumīnija diski, TA, no Vācijas, 2099 EUR). T.29482783;

AUDI 80 (B4, 2,3, benzīns, 1993. g. izl., sarkanā krāsā, el. lūka un spoguļi, piekabes āķis, Latvijā pieci gadī. Ls 1450). T.26578321;

AUDI A4 (1,9 TD, dīzelis, 1996. g. izl., UNIVERSAL, ideālā stāvoklī, 4400 EUR). T.29569556;

AUDI A4 AVANT (1997. g. izl., 1,8i, melna krāsā, kondicionieris, elektro, Air Bag, ABS, no Vācijas, 2999 EUR). T.26592786;

AUDI A4 AVANT (1998. g. izl., 1,6i, tumši zilā krāsā, kondicionieris, alumīnija diski, elektro, no Vācijas, 3099 EUR). T.26592786;

BMW 320 (pelēkā met. krāsā, 1997. g. izl., labā tehniskā stāvoklī, TA līdz 01.01.2012., lēti). T.29393467;

BMW 520 (VANOS, 1997. g. izl., tumši zaļā krāsā, el. pakete, lietie diski R16, ideālā stāvoklī, Ls 2800). T.28380819;

BMW 525 (1990. g. izl., TA līdz 03.02.2012.,

samaksāts nodoklis, labā stāvoklī, Ls 870, steidzami). T.20223238;

BMW 525 TDS (1994. g. izl., TA, el. lūka, el. spoguļi, el. stikli, MP3, sudraba krāsā, sedans, Ls 1300). T.27018713;

BMW 525 TDS TOURING (UNIVERSAL, 1997. g. izl., mehāniskā ĀK, dīzelis, TA līdz 05.2009., ABS, ARS, Air Bag, viss elektro, centrālā atslēga, piekabes āķis, lietie diski, jaunas vasaras riepas, 6100 EUR). T.29592913;

CITROEN C2 (1,4 HDI, dīzelis, 2005. g. izl., TA līdz 12.2011., melnā krāsā, no Vācijas, Ls 3350). T.26898206. edy4ever@inbox.lv;

FORD ESCORT (1,8D, 1993. g. izl.), FORD ESCORT (1986. g. izl., 1,8, dīzelis), BMW 318 (1993. g. izl., ejoša) vai maina. T.29438541;

FORD TRANSIT (treilers). T.29170840;

HYUNDAI ACCENT (1996. g. izl., 1,5i, TA līdz 28.11.2010., jaunas riepas) vai maina pret remontējamu auto (ar jūsu piemaksu, var būt pēc avārijas). T.29295935;

MERCEDES W124 (2,0, dīzelis, 1989. g. izl., automātiskā ĀK, lēti, lietie diski R16). T.27550882;

mitsubishi carisma (1999. g. izl., 1,8i, sudraba krāsā, sedans, kondicionieris, TA, no Vācijas, 2599 EUR). T.29482783;

MITSUBISHI COLT (1,3 I, 1994. g. izl., gaiši zilā krāsā, signalizācija, el. pakete, ziemas riepas, TA, kārtībā). T.29463376;

MITSUBISHI GALANT (1993. g. izl., 2,0), MITSUBISHI LANCER (1,8, 1992. g. izl.), RENAULT 19 (1993. g. izl., 1,8), PEUGEOT 309 (1993. g. izl., 1,1), SEAT TOLEDO (1993. g. izl., 1,8) vai maina. T.29438541;

Pērk visa veida meža īpašumus.

Tālr. 26388944

Pērk metāllūžņus.

Tālr. 20056006.

Ceturtdien, 19. maijā, z/s "Mazputnēni" pārdos dējējvistu un broilēru cāļus, pīļēnus, zoslēnus, pārļu vistu cālīšus, dažādas krāsas jaunputnus un dējējvistas, barību. Līvānos 7.30; Rožupē 8.00; Rudzātos 8.20; Priekuljos; 8.40; Sutros; 9.10; Ančkinos 9.30; Vārkavā 9.50; Vecvārkavā 10.10; Pelēchos 10.40; Ārdavā 11.00; Aglonā 11.30; Rušonā 12.00; Aizkalnē 12.20; Preiļos 12.40; Riebiņos 13.10; Stabulniekos 13.30; Galēnos 13.50. Mob. tālr. 29219051.

Aizkaru centrs "Safrāns"

Visu veidu žālūzijas, karnīzes, vislielākā aizkaru audumu izvēle Rēzeknē!

Dizaina pakalpojumi, aizkaru šūšana, izbraukšana pie klienta. 18. novembra iela, 12-c. Tālr. 20399446, 29561248.

OPEL (2,5, dīzelis, labā stāvoklī). T.29251805; OPEL ASTRA CARAVAN (1994. G. IZL., BENZĪNS, 1,8, LS 600). T.27174835 (PĒC 18.00); RENAULT MEGANE SCENIC (minivens, benzīns, 2,0, jaunas riepas, 1999. g. izl., TA līdz 05.2012.). T.26703222;

VAZ 21063 (1992. g. izl., 1,5 I, 90000 km, nav avarējusi, nav pārkrāsota, gaiši brūnā krāsā, TA līdz 01.2012., Ls 600). T.29229663;

VOLVO S60 (2,4D, 2002. g. izl., sedans, TA līdz 02.08.2011.) vai maina pret mazāku auto. T.28675082;

VOLVO S70 (1997. g. izl., 2,0, sudraba krāsā, teicamā tehniskā stāvoklī, TA līdz 05.2012., + ziemas riepas ar diskiem). T.29105787;

VOLVO V70 (2001. g. izl., 2,5 TDI), SAAB 9-5 (1998. g. izl., 2,3), BMW 525 (touring, 1997. g. izl.), BMW 520 (1997. g. izl.), AUDI A4 (1995. g. izl., 1,6), MERCEDES S320 (1995. g. izl., gāze) vai maina. T.29438541;

VW PASSAT (1995. g. izl., 2,0i, sedans). T.26164084.

Šonedēļ populārākie vārdi — Inese un Ēriks

Kā rāda Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (PMLP) apkopotā ledzīvotāju reģistra statistika, no kalendārā iekļautajiem personvārdiem nākamnedēļ vispopulārākais vārds ir Inese (13 490), savukārt no vīriešu vārdiem — Ēriks (6370).

16.05.2011. – 22.05.2011. vārda dienas svini:

Datums	Vārds	Skaits	T.s. dzimuši šogad	Rīga	Rīgas raj.	Citur Latvijā
16.05.	EDVĪNS	2392	0	566	168	Talsu raj. — 93
16.05.	EDIJS	1947	4	305	158	Tukuma raj. — 95
17.05.	HERBERTS	300	2	82	23	Liepāja — 22
17.05.	UMBERTS	3	0	0	2	Alūksnes raj. — 1
17.05.	DAILIS	176	0	26	12	Valmiera — 12
18.05.	INESE	13 490	4	3570	1271	Ogres raj. — 489
18.05.	INESIS	97	0	10	8	Cēsu raj. — 9
18.05.	ĒRIKS	6370	9	1666	553	Daugavpils — 260
19.05.	LITA	679	0	129	46	Saldus raj. — 34
19.05.	SIBILLA	65	3	25	7	Bauskas raj. — 3
19.05.	TEIKA	23	0	4	2	Saldus raj. — 4
20.05.	VENTA	103	0	31	13	Alūksnes raj. — 9
20.05.	SALVIS	600	2	55	31	Madonas raj. — 48
20.05.	SELVA	13	0	3	0	Valmieras raj. — 3
21.05.	ERNESTĪNE	37	0	12	1	Cēsu raj. — 4
21.05.	INGMĀRS	146	0	51	25	Dobeles raj. — 7
21.05.	AKVELĪNA	22	1	8	3	Liepāja — 2
22.05.	EMĪLIJA	3449	55	937	335	Liepāja — 135